

เลาดีเซีย - หมายเลขสี่

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนทับกัน

Jeff Pippenger

2023-09-01

ประเด็นที่ข้าพเจ้าได้ชี้ให้เห็น ซึ่งสติเฟิน แฮสเคลล์อาจมิได้มองเห็น แม้ว่าเขาได้คำนวณไว้โดยการยอมรับความจริงต่าง ๆ ที่ทำให้ข้อเท็จจริงนี้ปรากฏชัด ก็คือว่า ในประวัติศาสตร์ช่วงปลายของอิสราเอลโบราณ ท่านจะพบพร้อมกันนั้นด้วยว่า จุดเริ่มต้นของอิสราเอลสมัยใหม่ได้ทับซ้อนอยู่กับช่วงเวลาเดียวกันทางประวัติศาสตร์ เมื่อพระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมากตลอดหนึ่งสัปดาห์ (สองพันห้าร้อยยี่สิบวัน) อิสราเอลโบราณกำลังดำเนินชีวิตตามประสบการณ์ของเลาดีเซีย อยู่บนปากเหวแห่งการถูกคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า พร้อมกันนั้น อิสราเอลสมัยใหม่ก็กำลังดำเนินชีวิตตามประสบการณ์ของเอเฟซัส เลาดีเซียแห่งอิสราเอลโบราณกำลังถูกกระจัดกระจาย และเอเฟซัสแห่งอิสราเอลสมัยใหม่กำลังถูกรวบรวมเข้ามาในประวัติศาสตร์เดียวกันนั่นเอง.

และ “ไซ” หากท่านกำลังสงสัยอยู่

ข้าพเจ้าตระหนักดีว่าสัปดาห์ที่พระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญาให้สัมฤทธิ์ตามดาเนียลบทที่เก้า ซึ่งเริ่มต้นเมื่อทรงรับบัพติศมาและสิ้นสุดลงด้วยการถูกขว้างด้วยหินของสเทเฟนนั้น มิใช่เวลาจริงตามตัวอักษรจำนวนสองพันห้าร้อยยี่สิบวัน แต่ในเชิงพยากรณ์แล้วเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอนที่สุด เพราะในเชิงพยากรณ์หนึ่งปีเท่ากับสามร้อยหกสิบวัน สามร้อยหกสิบวันคุณด้วยเจ็ดเท่ากับสองพันห้าร้อยยี่สิบวัน และ “จุดกึ่งกลางพอดี” ของสัปดาห์เชิงพยากรณ์นั้นคือกางเขน ในเชิงพยากรณ์ พระคริสต์ทรงวางกางเขนไว้ ณ จุดกึ่งกลางพอดีของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์สองพันห้าร้อยยี่สิบวัน อันเป็นการสำแดงว่า “เจ็ดเท่า” ในเวลานี้ดีสิบหกนั้นได้รับการสถาปนาและทรงไว้โดยกางเขนของพระคริสต์ หาใช่อุบัติเหตุที่ไม่ที่เมื่อซิสเตอร์ไวท์ส่งสอน ดังที่นางได้ส่งสอนว่า หังตาราศศาสตร์ดีสิบหกทั้งสองของฮาบากุกคือแผนภูมิปี 1843 และ 1850 ต่างก็มีคำพยากรณ์สองพันห้าร้อยยี่สิบปีอยู่ตรงกึ่งกลางของแผนภูมิ และทั้งสองแผนภูมิก็มี่กางเขนอยู่ตรงจุดกึ่งกลางพอดีของภาพประกอบนั้นด้วย

“พระคัมภีร์บรรจุหลักการทั้งสี่ที่มนุษย์จำเป็นต้องเข้าใจ

เพื่อจะได้รับการเตรียมให้พร้อมทั้งสำหรับชีวิตนี้และสำหรับชีวิตที่จะมาถึง

และทุกคนย่อมสามารถเข้าใจหลักการเหล่านี้ได้ ไม่มีผู้ใดที่มีจิตใจพร้อมจะซาบซึ้งในคำสอนของพระคัมภีร์จะอ่านพระคัมภีร์แม้เพียงตอนเดียวโดยไม่ได้รับข้อคิดอันเป็นประโยชน์บางประการจากตอนนั้น

แต่คำสอนที่ทรงคุณค่ายิ่งที่สุดของพระคัมภีร์นั้น

ไม่อาจได้มาด้วยการศึกษาเป็นครั้งคราวหรืออย่างไม่ต่อเนื่อง ระบบความจริงอันยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์มิได้ถูกนำเสนอไว้ในลักษณะที่ผู้อ่านซึ่งเร่งรีบหรือสะเพร่าสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ชุมทรัพย์จำนวนมากของพระคัมภีร์ซ่อนอยู่ลึกไกลใต้พื้นผิว

และจะได้มาโดยการค้นคว้าอย่างพากเพียรและความพยายามอย่างต่อเนื่องเท่านั้น

ความจริงทั้งหลายซึ่งประกอบขึ้นเป็นองค์รวมอันยิ่งใหญ่ นั้น จะต้องถูกสืบค้นและรวบรวมขึ้นมา

“ที่นั่นหนึ่ง ที่นั่นหนึ่ง” อิสยาห์ 28:10”

“เมื่อค้นหาวางถ้อยถ้อยและรวบรวมเข้าด้วยกันเช่นนี้แล้ว จะพบว่าสิ่งเหล่านั้นสอดประสานกันอย่างสมบูรณ์แบบ พระกิตติคุณแต่ละเล่มเป็นส่วนเติมเต็มแก่เล่มอื่น ๆ คำพยากรณ์ทุกข้อเป็นคำอธิบายของอีกข้อหนึ่ง ความจริงทุกประการเป็นการคลี่คลายขยายความของความจริงอื่นบางประการ แบบจำลองในระบบพีธียอวได้รับการทำให้กระจ่างโดยพระกิตติคุณ หลักการทุกข้อในพระวจนะของพระเจ้ามีที่ของตน ข้อเท็จจริงทุกประการมีนัยสำคัญของตน และโครงสร้างที่ครบถ้วนสมบูรณ์นั้น ทั้งในด้านการออกแบบและการดำเนินการ เป็นพยานยืนยันถึงพระผู้ทรงเป็นผู้ประพันธ์ของมัน โครงสร้างเช่นนี้ไม่มีสติปัญญาใดนอกจากพระสติปัญญาขององค์ผู้ทรงอนันต์เท่านั้นที่อาจคิดขึ้นหรือสร้างสรรค์ได้” Education, 123.

พร้อมกับหลักการที่ว่าคริสตจักรทั้งเจ็ดแต่ละแห่งถูกทำซ้ำอีกครั้งในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์และในประวัติศาสตร์ของเราด้วยนั้น ยังมีหลักการสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งแอ็ดเวนติสม์ยุคแรกได้ยอมรับ หลักการนั้นแสดงให้เห็นว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้แนวคำพยากรณ์แบบ “ภายในและภายนอก” ของประวัติศาสตร์เดียวกันเพื่อถ่ายทอดความจริง มิลเลอร์ได้ตระหนักถึงเรื่องนี้และสั่งสอนเรื่องนี้โดยตรง เขาสอนอย่างถูกต้องว่าตราทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์เป็นประวัติศาสตร์คู่ขนานกับคริสตจักรต่าง ๆ แต่ในภาพประกอบแบบคู่ขนานนั้น ตราทั้งหลายเป็นตัวแทนของความจริงภายนอก และคริสตจักรทั้งหลายเป็นตัวแทนของความจริงภายในของประวัติศาสตร์เดียวกันทุกประการ อุไรยาห์ สมิท ก็กล่าวถึงหลักการนี้เช่นกัน และใช้คำว่า “ภายใน” และ “ภายนอก” ซึ่งสำหรับข้าพเจ้าแล้ว ดูเหมือนจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการถ่ายทอดแนวคำพยากรณ์คู่ขนานทั้งสองเส้นนี้

“ตราทั้งหลายถูกนำเสนอให้เราได้พิจารณาในวิวรณ์บทที่ 4, 5 และ 6 เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏภายใต้ตราเหล่านี้ถูกนำมาให้เห็นในวิวรณ์บทที่ 6 และข้อแรกของวิวรณ์บทที่ 8 เห็นได้ชัดว่าเหตุการณ์เหล่านี้ครอบคลุมเหตุการณ์ทั้งหลายซึ่งเกี่ยวข้องกับคริสตจักร นับตั้งแต่การเปิดยุคการทรงจัดเตรียมนี้ไปจนถึงการเสด็จมาของพระคริสต์”

“ในขณะที่คริสตจักรทั้งเจ็ดนำเสนอประวัติศาสตร์ภายในของคริสตจักรนั้น ตราทั้งเจ็ดก็นำเหตุการณ์สำคัญแห่งประวัติศาสตร์ภายนอกของคริสตจักรให้ปรากฏแก่สายตา” Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

บัดนี้เราจะเริ่มพิจารณาศิสตจักรทั้งเจ็ด ประเด็นสำคัญที่ต้องตระหนักคือ คริสตจักรสองแห่งแรก และต่อมาอีกครั้งคือคริสตจักรแห่งที่สามและที่สี่ มีความสัมพันธ์กันในลักษณะ “เหตุและผล” ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาร่วมกัน สมิรีนาเป็นคริสตจักรที่เป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ถูกโรมข่มเหง และเอเฟซัสเป็นคริสตจักรที่นำชาวประเสริฐไปสู่ทั่วทั้งโลก

“ที่เมืองอันโทโกนีเอง พวกสาวกถูกเรียกว่า ‘คริสเตียน’ เป็นครั้งแรก ชื่อนี้ถูกตั้งให้แก่พวกเขา เพราะพระคริสต์ทรงเป็นแก่นสารสำคัญแห่งการเทศนา การสั่งสอน และการสนทนาของพวกเขาอยู่เสมอ พวกเขาเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นในช่วงวันเวลาแห่งการทรงปฏิบัติพระราชกิจบนแผ่นดินโลกของพระองค์อย่างต่อเนื่อง เมื่อเหล่าสาวกของพระองค์ได้รับพระพรจากการทรงสถิตอยู่ด้วยเป็นการส่วนพระองค์ พวกเขา กล่าวถึงคำสั่งสอนและการอัศจรรย์แห่งการรักษาโรคของพระองค์อย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย ด้วยริมฝีปากอันสิ้นระริกและดวงตาที่เอ่อด้วยน้ำตา พวกเขาพูดถึงความทุกข์ระทมของพระองค์ในสวน การทรยศต่อพระองค์ การไต่สวน และการประหารพระองค์ ความอดกลั้นและความถ่อมพระทัยที่พระองค์ทรงรับการดูหมิ่นและการทรมาณซึ่งศัตรูของพระองค์ได้กระทำต่อพระองค์ และพระเมตตาอันประหนึ่งพระเจ้า ที่พระองค์ได้ทรงอธิษฐานเผื่อผู้ที่ข่มเหงพระองค์ การฟื้นคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์

ตลอดจนพระราชกิจของพระองค์ในสวรรค์ในฐานะองค์ผู้ไกลเกลี่ยแทนมนุษย์ที่ล้มลงในบาป ล้วนเป็นหัวข้อที่พวกเขาชื่นชมยินดีที่จะกล่าวถึงอยู่เสมอ คนต่างชาติย่อมอาจเรียกพวกเขาว่า 'คริสเตียน' ได้อย่างเหมาะสม เพราะพวกเขาประกาศพระคริสต์และถวายคำอธิษฐานต่อพระเจ้าผ่านทางพระองค์"

"พระเจ้าเองทรงประทานนาม 'คริสเตียน' แก่พวกเขา นี่เป็นนามแห่งกษัตริย์ ซึ่งประทานแก่ทุกคนที่เข้าร่วมตนกับพระคริสต์ ยากอบได้เขียนถึงนามนี้ไว้ในภายหลังว่า 'คนมึงมีมิได้ชมเชงท่านทั้งหลายและจุดลากท่านไปต่อหน้าศาลหรือ? พวกเขามีได้กล่าวหมิ่นประมาทพระนามอันมีเกียรติยศนั้นซึ่งท่านทั้งหลายได้รับการเรียกตามหรือ?' ยากอบ 2:6, 7 และเปโตรประกาศว่า 'ถ้าผู้ใดในทุกซ์ในฐานะที่เป็นคริสเตียน ก็อย่าให้ผู้นั้นมีความละอาย แต่จงให้เขาถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเพราะเหตุนี้' 'ถ้าท่านทั้งหลายถูกกล่าวร้ายเพราะพระนามของพระคริสต์ ท่านก็เป็นสุข เพราะว่าพระวิญญาณแห่งพระสิริและของพระเจ้าทรงสถิตอยู่เหนือท่าน' 1 เปโตร 4:16, 14" กิจการของอัครทูต, 157.

คริสตจักรเมืองเอเฟซัสเป็นตัวแทนของคริสตจักรยุคแรกซึ่งดำเนินชีวิต "อย่างพระเจ้าในพระเยซูคริสต์" อันเป็น "เหตุ" ที่ยอมก่อให้เกิด "ผล" อยู่เสมอ

แท้จริงแล้ว บรรดาผู้ที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตอย่างพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ ย่อมจะถูกชมเชง 2 Timothy 3:12

ความเป็นพระเจ้าของคริสตจักรเมืองเอเฟซัสก่อให้เกิดการชมเชงซึ่งเป็นภาพแทนโดยคริสตจักรเมืองสมอรรณา คริสตจักรทั้งสองเป็นภาพแทนของความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล และผลนั้นย่อมต้องมีเหตุนำมาก่อน การชมเชงในวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ถูกจุดชนวนขึ้นโดยการสำแดงของสิ่งที่ซิสเตอร์ไวท์เรียกว่า "ความเป็นพระเจ้าอย่างดั้งเดิม" คือความเป็นพระเจ้าที่ได้ถูกแสดงให้เห็นแล้วในประวัติศาสตร์สมัยก่อน หรือประวัติศาสตร์ดั้งเดิม

"ถึงกระนั้น แม้จะมีความเสื่อมถอยอย่างกว้างขวางของความเชื่อและความศรัทธาอันเคร่งครัด ก็ยังมีผู้ติดตามพระคริสต์ที่แท้จริงอยู่ในคริสตจักรเหล่านี้ ก่อนการเสด็จมาเยี่ยมเยียนครั้งสุดท้ายแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่จะตกเหนือแผ่นดินโลก จะมีการฟื้นฟูความเป็นพระเจ้าที่บริสุทธิ์ดั้งเดิมท่ามกลางประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งไม่เคยมีผู้ใดได้เห็นนับตั้งแต่สมัยอัครทูต พระวิญญาณและฤทธานุภาพของพระเจ้าจะถูกเปล่งเหนือบุตรทั้งหลายของพระองค์ ในเวลานั้น หลายคนจะแยกตนออกจากคริสตจักรเหล่านั้น ซึ่งในคริสตจักรนั้นความรักต่อโลกนี้ได้เข้ามาแทนที่ความรักต่อพระเจ้าและพระวาจาของพระองค์ ทั้งศาสนจารย์และประชาชนเป็นอันมากจะยินดีรับเอาความจริงอันยิ่งใหญ่เหล่านั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงให้มีการประกาศในเวลานี้ เพื่อเตรียมประชากรหนึ่งไว้สำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า ศัตรูแห่งวิญญาณทั้งหลายปรารถนาจะขัดขวางงานนี้ และก่อนเวลาที่มีการเคลื่อนไหวเช่นนั้นจะมาถึง เขาจะพยายามป้องกันมิให้เกิดขึ้นโดยนำของปลอมเข้ามา ในคริสตจักรเหล่านั้นซึ่งเขาสามารถนำให้อยู่ใต้อำนาจล่อลวงของเขาได้ เขาจะทำให้ดูประหนึ่งว่าพระพรพิเศษของพระเจ้าได้ถูกเปล่งมา จะปรากฏสิ่งทีผู้คนเข้าใจกันว่าเป็นความตื่นตัวทางศาสนาอย่างใหญ่หลวง มหาชนจะเปรมปรีดีว่าพระเจ้าทรงกำลังทรงงานอย่างอัศจรรย์เพื่อพวกเขา ทั้งที่งานนั้นเป็นงานของวิญญาณอีกตนหนึ่ง ภายใต้ฉากหน้าทางศาสนา ขาดานจะพยายามขยายอิทธิพลของตนไปทั่วโลกคริสเตียน" The Great Controversy, 464.

เสียงร้องยามเที่ยงคืนแห่ง “วาระสุดท้าย” คือการฟื้นฟู “ความชอบธรรมอันดั้งเดิม” ที่ระบุไว้ในข้อความนั้น เป็นการฟื้นฟูที่เกิดขึ้นภายในขบวนการหนึ่ง มิใช่ในคริสตจักร ประวัติศาสตร์ที่ซิสเตอร์ไวท์ใช้เพื่อพรรณนาถึงการฟื้นฟูนั้น คือประวัติศาสตร์แห่ง “สมัยอัครทูต” ซึ่งมีคริสตจักรแห่งเอเฟซัสเป็นภาพแทน การฟื้นฟูนั้นจะก่อให้เกิด “การข่มเหง”

“คนเป็นอันมากจะถูกคุมขัง คนเป็นอันมากจะหลบหนีเอาชีวิตรอดออกจากนครและเมืองต่าง ๆ และคนเป็นอันมากจะเป็นมรณสักขีเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ โดยยืนหยัดปกป้องความจริง” Selected Messages, book 3, 397.

“ชีวิตของพระคริสต์บนแผ่นดินโลก” ในข้อความถัดไปนี้เป็นตัวแทนของจุดเริ่มต้นของคริสตจักรเอเฟซัส แต่ก็เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของประวัติศาสตร์แห่งแอตเวนต์สมัยแบบเลาตีเซียในวาระสุดท้ายของโลกด้วย

“การพิพากษาถูกผลักกลับไปเบื้องหลัง และความยุติธรรมยืนอยู่ไกลออกไป; เพราะความจริงล้มลงอยู่ที่ถนน และความเที่ยงธรรมไม่อาจเข้าสู่ได้. ไซแล้ว ความจริงขาดสูญไป; และผู้ที่ละจากความซื่อสัตย์ทำให้ตนเองตกเป็นเหยื่อ.” อีสยาห์ 59:14, 15. สิ่งนี้ได้สำเร็จเป็นจริงแล้วในพระชนม์ชีพของพระคริสต์บนแผ่นดินโลก. พระองค์ทรงสวดขอร้องต่อพระบัญญัติของพระเจ้า โดยทรงละทิ้งจารีตประเพณีและข้อกำหนดของมนุษย์ซึ่งได้รับการยกย่องขึ้นแทนที่พระบัญญัตินั้น. เพราะเหตุนี้ พระองค์จึงทรงถูกเกลียดชังและถูกข่มเหง. ประวัติศาสตร์นี้กำลังซ้ารอย.” Christ’s Object Lessons, 170.

ประสบการณ์ที่เอเฟซัสเป็นภาพแทนนั้นเกิดขึ้นพร้อมกันกับประสบการณ์ของเลาตีเซีย พวกยิวที่ชอบโต้แย้งหาเรื่องเป็นชาวเลาตีเซียแห่งอิสราเอลโบราณ และพระคริสต์กับเหล่าสาวกของพระองค์เป็นชาวเอเฟซัสแห่งอิสราเอลสมัยใหม่ ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้เริ่มต้นคริสตจักรแห่งเอเฟซัส และท่านเป็นตัวแทนของคริสตจักรใน “วาระสุดท้าย” ซึ่งถูกต่อต้านโดยชาวเลาตีเซีย ผู้ที่เรียกตนเองว่ายิว แต่หาได้เป็นไม่

“งานของยอห์นผู้ให้บัพติศมา และงานของบรรดาผู้ซึ่งในยุคสุดท้ายออกไปด้วยจิตวิญญาณและฤทธานุภาพของเอลีอาห์ เพื่อปลุกเร้าประชาชนให้ตื่นจากความเฉื่อยชาของตนนั้น ในหลายประการก็เป็นงานอย่างเดียวกัน งานของท่านเป็นแบบอย่างของงานที่จำเป็นต่อกระทำให้ยุคนี้ พระคริสต์จะเสด็จมาครั้งที่สองเพื่อพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม ผู้สื่อสารของพระเจ้าผู้สื่อสารคำเตือนสุดท้ายที่จะต้องประกาศแก่โลกนั้น จะต้องเตรียมทางสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ เช่นเดียวกับที่ยอห์นได้เตรียมทางสำหรับการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ ในงานตระเตรียมนี้ ‘ทุกหุบเขาจะถูกยกขึ้น และภูเขาทุกลูกจะถูกทำให้ต่ำลง; ที่คดจะถูกทำให้ตรง และที่ขรุขระจะกลายเป็นที่ราบ’ เพราะประวัติศาสตร์จะถูกทำให้เกิดขึ้นซ้ำอีก และอีกครั้งหนึ่ง ‘พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะปรากฏ และมนุษย์ทั้งสิ้นจะให้เห็นพร้อมกัน; เพราะพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสแล้ว” Southern Watchman, March 21, 1905.

เอเฟซัสคือ “เหตุ” และสมเออร์นาคือ “ผล” เปอร์กามอสและธียาทรากีเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลเช่นกัน เปอร์กามอสคือคริสตจักรแห่งการประนีประนอม ซึ่งทำให้ศาสนาคริสต์เสื่อมทรามโดยการผสมผสานเข้ากับลัทธินอกรีต คริสตจักรคริสเตียนได้ล้มลงเมื่อยอมรับหลักการที่ว่า การบูชารูปเคารพของลัทธินอกรีตสามารถดำรงอยู่รวมภายในขอบเขตของตนได้

จักรพรรดิคอนสแตนตินเป็นสัญลักษณ์ของประวัติศาสตร์แห่งการประนีประนอมนั้น และบทบาทเชิงพยากรณ์ของเขาคือการก่อให้เกิดการละทิ้งความเชื่อของศาสนาคริสต์แห่งลวงหน้า ก่อนที่ตำแหน่งสันตะปาปาจะถูกสำแดงออกมา

อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านด้วยอุบายใดๆ เลย เพราะว่าวันนั้นจะยังไม่มาถึง จนกว่าจะเกิดการละทิ้งความเชื่อเสียก่อน และมนุษย์แห่งบาปนั้นจะปรากฏ คือบุตรแห่งความพินาศ ผู้ซึ่งต่อสู้ขัดขวางและยกตนขึ้นเหนือสิ่งสารพัดที่เขาเรียกว่าพระเจ้า หรือที่เขานมัสการ จนถึงกับนั่งในพระวิหารของพระเจ้า สาแดงตนว่าตนเองเป็นพระเจ้า ท่านจำไม่ได้หรือว่า เมื่อข้าพเจ้ายังอยู่กับท่าน ข้าพเจ้าได้บอกสิ่งเหล่านี้แก่ท่านแล้ว และบัดนี้ท่านก็รู้สิ่งที่ยับยั้งเอาไว้ เพื่อเขาจะได้ปรากฏในเวลาของเขา เพราะว่าธรรมล้ำลึกแห่งความอธรรมก็กำลังกระทำการอยู่แล้ว เพียงแต่ผู้ที่ยับยั้งอยู่ในบัดนี้ก็ยังยับยั้งต่อไป จนกว่าเขาจะพ้นไปเสียจากทาง แล้วผู้ธรรมผู้หนึ่งจะปรากฏ ผู้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงผลาญเสียด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ และจะทรงทำลายด้วยความรุ่งโรจน์แห่งการเสด็จมาของพระองค์ 2 เธสะโลนิกา 2:3-8

คริสต์จักรแห่งเปอร์แกมอนเป็น "เหตุ" และยาทิราเป็น "ผล"

ผู้เผยพระวจนะดาเนียลมักเสนอประวัติศาสตร์ที่ลึทธินอกศาสนายอมเปิดทางให้แก่ระบบสันตะปาปา และการละทิ้งความเชื่อซึ่งเกิดขึ้นก่อนการสถาปนาระบบสันตะปาปาที่เปาโลได้ระบุไว้ นั้น ได้รับการกล่าวถึงในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

เพราะบรรดาเรือแห่งคิทธิมจะมาต่อสู้เขา ฉะนั้นเขาจะโศกเศร้าและถอยกลับไป และจะมีความพิโรธต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์ เขาจะกระทำเช่นนั้น คือจะกลับไปอีก และจะคบคิดกับบรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาบริสุทธิ์ และกองกำลังทั้งหลายจะตั้งอยู่ฝ่ายเขา และพวกเขาจะกระทำให้สถานนมัสการอันเป็นป้อมกำลังมลทิน และจะเลิกเครื่องบูชาเนื่องนิตย์เสีย และพวกเขาจะตั้งสิ่งพึงรังเกียจซึ่งกระทำให้เกิดความรกรุงรังขึ้น ดาเนียล 11:30-31

คริสต์จักรแห่งการประนีประนอมซึ่งได้หลงระเหิดไปก่อนที่อำนาจของสันตะปาปาจะถูกเปิดเผยขึ้นในประวัติศาสตร์ นั้น ดาเนียลได้พรรณนาไว้ว่าเป็น "บรรดาผู้ที่" ละทิ้ง "พันธสัญญาอันบริสุทธิ์" หลังจากที่เขาละทิ้งพันธสัญญาแล้ว สันตะปาปา ซึ่งดาเนียลพรรณนาไว้ว่าเป็น "สิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่กระทำให้รกรุงรัง" ก็ได้ถูกสถาปนาขึ้นบนบัลลังก์แห่งแผ่นดินโลก ซีสเตอร์ไวต์ระบุถึงหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเมื่อเธอกล่าวว่า "คำพยากรณ์ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเกือบจะถึงความสำเร็จสมบูรณ์ครบถ้วนแล้ว" หกข้อสุดท้ายนั้นคือความสำเร็จขั้นสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด และเธอสอนว่าประวัติศาสตร์ที่ถูกแทนไว้โดยข้อสุดท้ายเหล่านั้น ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างลวงหน้าไว้โดย ดาเนียล 11:30-36 ซึ่งระบุ "เหตุและผล" ทางประวัติศาสตร์ที่เพอร์กามอสและยาทิราสื่อถึง

"เราไม่มีเวลาจะสูญเสียอีกต่อไป เวลายากลำบากอยู่เบื้องหน้าเรา โลกกำลังกระพือด้วยจิตวิญญาณแห่งสงคราม อีกไม่นานเหตุการณ์แห่งความทุกข์ยากที่ได้กล่าวไว้ในคำพยากรณ์จะบังเกิดขึ้น คำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเกือบจะถึงความสำเร็จครบถ้วนแล้ว ประวัติศาสตร์จำนวนมากซึ่งได้เกิดขึ้นแล้วในการสำเร็จของคำพยากรณ์นี้ จะเกิดซ้ำอีก"

"ในข้อที่สามสิบได้กล่าวถึงอำนาจหนึ่ง ซึ่ง 'อ้างชื่อ 30 ถึง 36 ทั้งหมด'"

"เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่ได้บรรยายไว้ในถ้อยคำเหล่านี้จะเกิดขึ้น" Manuscript Releases, number 13, 394.

ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของเปอร์กามอสและธยาทิตรา
ตลอดจนความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของเอเฟซัสและสเมอร์นา จะถูกทำซ้ำอีกใน “วาระสุดท้าย”
พวกโปรเตสแตนต์แห่งสหรัฐอเมริกาจะประนีประนอมกับการบุชารูปเคารพ ดังที่มีเปอร์กามอสเป็นภาพแทน
(เครื่องหมายสำคัญยิ่งของการบุชารูปเคารพคือการนมัสการดวงอาทิตย์) และเมื่อพวกเขาเสื่อมถอยลง
ก็เป็นการเตรียมทางไว้สำหรับมนุษย์แห่งบาบ ให้ได้รับการสำแดงอีกครั้งในเชิงพยากรณ์
ขณะที่การเสื่อมถอยและการสถาปนาตำแหน่งของสันตะปาปาขึ้นบนบัลลังก์ถูกทำซ้ำอีกนั้น
พระเจ้าจะทรงยกคริสตจักรหนึ่งขึ้นพร้อมกัน ซึ่งมีเอเฟซัสเป็นแบบอย่าง
เพื่อประกาศข่าวสารแห่งดาเนียลและวิวรณ์แก่โลก
และการข่มเหงที่สเมอร์นาเป็นภาพแทนก็จะถูกทำซ้ำอีกเช่นกัน

ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงคริสตจักรสามแห่งสุดท้ายหลังจากที่เราพิจารณาความจริงที่ว่าตราทั้งสี่ดวงแรกแห่งพระธรรม
วิวรณ์เป็นแนวความจริงภายนอกซึ่งดำเนินไปควบคู่กับแนวความจริงภายในที่คริสตจักรสี่แห่งแรกเป็นตัวแทน
ดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว อุไรอาห์ สมิต กล่าวเรื่องนี้ไว้ดังนี้:

“ในขณะที่คริสตจักรทั้งเจ็ดนำเสนอประวัติศาสตร์ภายในของคริสตจักร ตราประทับทั้งเจ็ดก็นำเหตุการณ์ส
คัญทั้งหลายแห่งประวัติศาสตร์ภายนอกของคริสตจักรให้ปรากฏแก่สายตา” Uriah Smith, The
Biblical Institute, 253.

เราได้แสดงให้เห็นแล้วว่าคริสตจักรสี่แห่งแรกเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์สองประการแบบ “เหตุและผล”
ซึ่งถูกทำซ้ำอีกใน “วาระสุดท้าย” โดยอาศัยความเข้าใจของบรรพชนผู้บุกเบิกแห่งแอ็ดเวนติสม์
แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือโดยอาศัยสิทธิอำนาจแห่งพระวจนะของพระเจ้า
ประวัติศาสตร์ภายในทั้งสี่ช่วงของคริสตจักรนั้นย่อมต้องมีประวัติศาสตร์ภายนอกที่สอดคล้องกัน
ซึ่งมีตราทั้งสี่ดวงแรกเป็นตัวแทน ตราดวงที่หนึ่งและดวงที่สองสะท้อนลักษณะเดียวกันกับเอเฟซัสและสเมอร์นา
แต่ใช้ม้าขาวเป็นสัญลักษณ์ของพันธกิจในการนำคริสตศาสนาไปสู่โลก
มันเป็นตัวแทนของงานภายนอกของคริสตจักร
และตราดวงที่สองเป็นตัวแทนของการนองเลือดแห่งสเมอร์นาโดยม้าแดง

และข้าพเจ้าเห็นเมื่อลูกแกะทรงเปิดตราดวงหนึ่งนั้น และข้าพเจ้าได้ยินเสียงประหนึ่งเสียงฟ้าร้อง
โดยสัตว์ตัวหนึ่งในสัตว์ทั้งสี่ร้องว่า “จงมาและดูเถิด” และข้าพเจ้าก็เห็น และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง
และผู้ที่นั่งบนหลังมันมีคันทวนคันหนึ่ง และทรงมอบมงกุฎให้แก่เขา และเขาก็ออกไปอย่างผู้มีชัย
และเพื่อจะมีชัยต่อไป และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่สอง ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สองร้องว่า
“จงมาและดูเถิด” และมีม้าอีกตัวหนึ่งออกมา เป็นม้าแดง
และทรงโปรดประทานอำนาจแก่ผู้ที่นั่งบนหลังมันให้พรากรสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก
เพื่อมนุษย์จะได้ฆ่าฟันกัน และทรงมอบดาบใหญ่เล่มหนึ่งให้แก่เขา วิวรณ์ 6:1-4

พระธรรมเศคาริยาห์มีข้อความอยู่ไม่กี่ตอนที่ระบุโดยตรงถึงม้าทั้งสี่
ซึ่งปรากฏในตราทั้งสี่ดวงแรกของพระธรรมวิวรณ์ ในข้อความตอนหนึ่งในบทที่สิบ เศคาริยาห์ระบุ
เมื่อฝนปลายฤดูถูกเทลงมา “ฝูงแกะแห่งยูดาห์” ซึ่งเป็น “พระนิเวศ” ของพระเจ้า จะถูกเปลี่ยนให้เป็น
“ม้าศึกอันงดงามของพระองค์ในการสงคราม”

จตุลของฝนจากพระยาห์เวห์ในฤดูแห่งฝนปลาย พระยาห์เวห์จะทรงกระทำให้เกิดเมฆสุกใส
และประทานน้ำฝนแก่เขา แก่หญ้าในทุ่งนาทุกคน เพราะรูปเคารพทั้งหลายได้กล่าวคำอันไร้สาระ
และผู้ทำนายได้เห็นความเท็จ และได้เล้าความฝันมูสา เขาปลอมโยนอย่างเปล่าประโยชน์
เหตุฉะนั้นพวกเขาจึงพากันหลงไปดจฝูงแกะ พวกเขาถูกบีบคั้น เพราะไม่มีผู้เลี้ยง
ความกริ้วของเราพลุ่งขึ้นต่อบรรดาผู้เลี้ยง และเราได้ลงโทษบรรดาแพะ

เพราะพระยาห์เวห์จอมโยธาได้ทรงเยียมเยียนฝูงแกะของพระองค์ คือวงศ์วานยูดาห์ และได้ทรงกระทำให้เขาเป็นดงม้าศึกอันสง่างามของพระองค์ในการรบ เศคาริยาห์ 10:1-3

เอลเลน ไวท์ ซีให้เห็นข้าแล้วข้าเล่าว่า การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาในวันเพ็นเทคอสต์เป็นแบบอย่างของฝนชุกปลายฤดูซึ่งกำลังตกอยู่ในเวลานี้ งานที่กระทำเพื่อโลกในวันเพ็นเทคอสต์นั้นมีภาพแทนโดยคริสตจักรแห่งเอเฟซัส และเอเฟซัสเป็นเหตุให้เกิดการข่มเหงซึ่งมีภาพแทนโดยสเมอรนา ซึ่งยอห์นแสดงไว้ว่าเป็น “ม้าแดง” แห่งตราประทับที่สอง ตราประทับสองดวงแรกดำเนินควบคู่ไปกับคริสตจักรสองแห่งแรก และสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึง “วาระสุดท้าย” เมื่อฝนชุกปลายฤดูกำลังถูกเทลงมา

พระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ยังได้ทรงเลือกทั้งตอนปลายของตราดวงที่สามและตอนต้นของตราดวงที่สี่ จึงทรงเชื่อมโยงทั้งสองเข้าด้วยกัน (เหตุและผล) และในการกระทำนั้น นางได้วางประวัติศาสตร์ซึ่งถูกนำเสนอว่าเป็นอยู่ในสมัยของนางและใน “วาระสุดท้าย” ไว้ด้วยกัน

“วิญญาณชนิดเดียวกันนั้นปรากฏให้เห็นอยู่ในทุกวันนี้ ซึ่งได้รับการพรรณนาไว้ในวิวรณ์ 6:6-8 ประวัติศาสตร์จะต้องซ้ำรอย สิ่งที่เคยเป็นมาแล้วจะเป็นอีกครั้งหนึ่ง” Manuscript Releases, เล่ม 9, 7.

ในประวัติส่วนตัวของซิสเตอร์ไวท์ (ซึ่งเขียนขึ้นในปี 1898)

จิตวิญญาณแห่งการประนีประนอมซึ่งปูทางให้สันตะปาปาคลับขึ้นครองอำนาจอีกครั้งนั้น ได้มีชีวิตและดำรงอยู่อย่างเข้มแข็งแล้ว เพราะการเสื่อมถอยของโปรเตสแตนต์ ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อมีการปฏิเสศชาวสวสของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในฤดูใบไม้ผลิของปี 1844 นั้น ได้เริ่มลุกขึ้นมาถึงเขาแห่งโปรเตสแตนต์แอ็ดเวนติสต์แล้ว (ในปี 1863)

การประนีประนอมของเปอร์กามอสถูกเป็นภาพแทนด้วย “ตาข้างคูหนึ่ง” ในตราดวงที่สาม ตาข้างสองอันสำหรับการดวงวัดเป็นตัวแทนของการวัดอย่างไม่ซื่อสัตย์ ตราดวงที่สามนำไปสู่ตราดวงที่สี่ ซึ่งถูกเป็นภาพแทนด้วย “ม้าสีซีด” แห่ง “ความตาย” ดังนั้นจึงเป็นภาพแทนของการสังหารผู้คนนับล้านโดยอำนาจสันตะปาปาในช่วงยุคมืด และสิ่งที่ติดตามม้าสีซีดของอำนาจสันตะปาปาก็คือ “นรก” ประวัติศาสตร์ของตราดวงที่สามและสี่ดำเนินขนานกับประวัติศาสตร์ของคริสตจักรแห่งเปอร์กามอสและธียาทรากการประนีประนอมของคอนสแตนตินเป็นกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป ดังนั้น จิตวิญญาณแห่งการประนีประนอมจึงได้ทำงานอยู่แล้วในประวัติส่วนตัวของซิสเตอร์ไวท์ เช่นเดียวกับที่เป็นอยู่ในสมัยของเปาโลเมื่อเขากล่าวว่า “อำนาจลับแห่งความชั่วช้าก็กำลังทำงานอยู่แล้ว” การถอยห่างจากความเชื่อซึ่งเกิดขึ้นก่อนการขึ้นครองอำนาจของสันตะปาปานั้น เป็นประวัติศาสตร์ที่ค่อยเป็นค่อยไปอยู่เสมอ และ “ประวัติศาสตร์นั้นจะต้องเกิดซ้ำอีก สิ่งที่เคยเป็นมาแล้วจะเป็นอีกครั้ง”

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งท่ามกลางสัตว์ทั้งสี่นั้นกล่าวว่า ข้าพเจ้าหนึ่งทะนันทอหนึ่งเดนาเรียน และข้าพเจ้าบาร์เลียมสามทะนันทอหนึ่งเดนาเรียน; และอย่าได้ทำอันตรายแก่น้ำมันและเหล้าองุ่น และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่สี่ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสัตว์ตัวที่สี่กล่าวว่า จงมาและดูเถิด และข้าพเจ้าก็แลดู และดูเถิด ม้าสีซีดตัวหนึ่ง: และผู้ที่นั่งบนมันมีนามว่ามรณะ และแดนคนตายก็ตามเขาไป และทรงประทานอำนาจแก่เขาทั้งหลายเหนือแผ่นดินโลกหนึ่งในสี่ส่วน ให้ประหารด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร ด้วยความตาย และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก วิวรณ์ 6:6-8

เจมส์ ไวท์ได้ชี้ให้เห็นความผิดปกติทางคำพยากรณ์อีกประการหนึ่งในคริสตจักรทั้งเจ็ดและตราทั้งเจ็ด เขาเรบไปถึงความแตกต่างที่มีเจตนาระหว่างคริสตจักรสี่แห่งแรกกับคริสตจักรสามแห่งหลัง และต่อจากนั้นก็พบปรากฏการณ์เดียวกันนี้อีกในตราสี่ดวงแรกกับตราสามดวงหลัง

“บัดนี้เราได้ติดตามคริสตจักรทั้งหลาย ตราทั้งหลาย และสัตว์ทั้งหลาย หรือสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ไปไกลเท่าที่สิ่งเหล่านี้จะสอดคล้องกันได้ ในฐานะที่ครอบคลุมช่วงเวลาเดียวกัน ตราที่มีจำนวนเจ็ด แต่สัตว์มีเพียงสี่ และ ณ ที่นี้อาจเป็นการสมควรที่จะสังเกตว่า เมื่อมีการเปิดตราที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม และที่สี่ ก็ได้ยินสัตว์ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม และที่สี่กล่าวว่า ‘จงมาและดูเถิด’; แต่เมื่อมีการเปิดตราที่ห้า ที่หก และที่เจ็ด ก็ไม่มีเสียงเช่นนั้นได้ยิน อีกทั้งคริสตจักรสามยุคสุดท้าย และตราสามดวงสุดท้าย ก็ไม่ได้สอดคล้องกัน ในฐานะที่ครอบคลุมช่วงเวลาเดียวกัน เหมือนดังที่คริสตจักรสี่ยุคแรก และตราสี่ดวงแรกสอดคล้องกัน แต่ดังที่เราได้แสดงแล้ว คริสตจักร ตรา และสัตว์ทั้งหลาย ก็สอดคล้องต้องกัน ในฐานะที่ครอบคลุมช่วงเวลาเดียวกันเป็นระยะเวลาเกือบ 1800 ปี จนกระทั่งเรามาถึงเวลากว่าครึ่งศตวรรษเล็กน้อยก่อนปัจจุบันนี้” James White, Review and Herald, February 12, 1857.

เจมส์ ไวท์มิได้รวมข้อเท็จจริงที่ว่าแบบแผนเดียวกันนี้มีอยู่ในเรื่องแตรด้วย แต่แท้จริงแล้วมีอยู่ แตรสี่คันแรกเป็นแตร แต่แตรสามคันสุดท้ายเป็นวิบัติสามประการ แตรสี่คันแรกเป็นตัวแทนการพิพากษาของพระเจ้าต่อโรมนอกรีตเนื่องด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ของคอนสแตนตินในปี ค.ศ. 321 และวิบัติแห่งแตรทั้งสามเป็นตัวแทนของศาสนาอิสลาม วิบัติแห่งแตรสองประการแรกเป็นการพิพากษาต่อโรมนอกรีตของพระสันตะปาปาเนื่องด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ที่ได้ตราขึ้นในปี ค.ศ. 538 และวิบัติแห่งแตรประการที่สามมีไว้สำหรับวิบัติกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในอนาคตอันใกล้ยิ่งนัก

โจเซฟ

เบตส์ใช้ความเข้าใจของบรรพชนยุคแรกเกี่ยวกับคริสตจักรสามแห่งสุดท้าย ในฐานะสัญลักษณ์หนึ่งเดียว เพื่อพรรณนาถึงคริสตจักรสามแห่งร่วมสมัยในช่วงเวลาของขบวนการมิลเลอไรต์ การเน้นย้ำทั้งหมดในข้อความตอนนี้เป็นของเบตส์เอง

“พระยาห์เวห์ตรัสว่า ในแผ่นดินทั่วทั้งสี่นั้น สองส่วนจะถูกตัดออกและตายไป แต่ส่วนที่สามจะคงเหลืออยู่ในนั้น พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงนำส่วนที่สามนั้นผ่านไฟ และชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ พวกเขาจะร้องทูลต่อพระองค์ และพระองค์จะทรงฟังพวกเขา พระองค์จะตรัสว่า ‘นี่คือประชากรของเรา’ และพวกเขาจะกล่าวว่า ‘พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้า’ ส่วนแรก คือ ชาร์ดิส คริสตจักรแต่เพียงในนาม หรือบาบิโลน ส่วนที่สอง คือ เลาดิเซีย แอดเวนติสต์แต่เพียงในนาม ส่วนที่สาม คือ ฟิลาเดลเฟีย คริสตจักรแต่เพียงหนึ่งเดียวของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก เพราะพวกเขาจะถูกนำไปยังนครของพระเจ้า วิวรณ์ 3:12; ฮีบรู 12:22-24. ในพระนามของพระเยซู ข้าพเจ้าขอเตือนท่านอีกครั้งให้หนีออกจากชาวเลาดิเซียดังเช่นหนีจากโสโดมและโกโมราห์ คำสอนของพวกเขาเป็นเท็จและหลอกลวง และนำไปสู่ความพินาศอย่างสิ้นเชิง ความตาย! ความตาย!!* ความตายนิรันดร์!!! กำลังตามรอยพวกเขาอยู่ จงระลึกถึงภรรยาของโลท” Joseph Bates, Review and Herald, volume 1, November 1850.

ในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ เมืองชาร์ดิสคือคริสตจักรที่มีชีวิตอยู่ แต่แท้จริงแล้วตายแล้ว

จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรในเมืองชาร์ดิสว่า
พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าและดาวทั้งเจ็ดตรัสดังนี้ว่า เรา รู้จักกิจการของเจ้า
ว่าเจ้ามีชื่อว่าเป็นผู้มีชีวิตอยู่ แต่แท้จริงแล้วเจ้าตายแล้ว วิวรณ์ 3:1

ประชากรของเจ้ามีชื่ออยู่เสมอ ชื่อในช่วงประวัติศาสตร์ตั้งแต่เอเฟซัสถึงเปอร์กามัมคือ “คริสเตียน”
ชื่อในช่วงการปกครองของสันตะปาปาคือ “คริสตจักรในถิ่นทุรกันดาร”
ชื่อภายหลังการปรากฏของดาวประจำรุ่ง คือ ยอห์น ไวกิลฟี คือ “โปรเตสแตนต์” ณ เวลาสุดท้ายในปี 1798
พวกโปรเตสแตนต์ได้เริ่มกลับคืนสู่ศาสนสัมพันธ์กับโรมแล้ว
สิ่งที่จำเป็นในเวลานั้นก็คือการทดสอบหนึ่งที่จะสำแดงความจริงว่า แม้พวกเขาจะอ้างชื่อตนเช่นนั้น

พวกเขาก็มีใช้คริสตจักรที่ทรงเลือกอีกต่อไป ในฤดูใบไม้ผลิปี 1844 พวกเขาได้เผชิญกับการทดสอบที่จะสำแดงว่าพวกเขามีใช้คริสตจักรที่ถือพระนามแห่งพันธสัญญาของพระคริสต์อีกต่อไป เรื่องราวของเอลิซาห์เป็นพยานที่สองซึ่งให้รายละเอียดอย่างยิ่งของข้อเท็จจริงนี้ เมื่อพวกเขาสำแดงลักษณะอันแท้จริงของตนออกมา ในระยะแรกเป็นการยากสำหรับพวกมิลเลอไรต์ที่จะตระหนักว่าพวกโปรเตสแตนต์ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าพวกเขาได้กลายเป็นบุตรสาวทั้งหลายของบาบิโลน แต่ในที่สุดพวกมิลเลอไรต์ก็ได้กระทำสิ่งนั้นเอง และเริ่มเรียกวิญญาณทั้งหลายให้ออกมาจากคริสตจักรที่ล้มลงเหล่านั้น ตามการทรงให้สำเร็จของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง แล้วจึงมีขบวนการแห่งการทดสอบซึ่งจะทำให้พวกมิลเลอไรต์สำแดงลักษณะของตนเอง พวกเขาเป็นชาวฟีลาเดลเฟียหรือชาวเลาติเซีย?

ชาวฟีลาเดลเฟียได้ติดตามพระคริสต์เข้าไปในอภิสุทธิสถาน และบรรดามิลเลอไรต์เหล่านั้นที่ปฏิเสธจะกระทำเช่นนั้นก็ได้สำแดงลักษณะนิสัยของชาวเลาติเซีย ด้วยเหตุนี้ เราจึงพบตรรกะแห่งการระบุของเบตส์ที่ว่าคริสตจักรทั้งสามนั้นดำรงอยู่ร่วมสมัยกันภายในประวัติศาสตร์เดียวกัน ประวัติศาสตร์นั้นได้สำเร็จตามโครงสร้างเชิงพยากรณ์ของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งพระวิญญาณแห่งการตลใจทรงแจ้งแก่เราว่าได้สำเร็จแล้ว และจะสำเร็จอย่างครบถ้วนทุกประการตามตัวอักษร.

“อุปมาของหญิงพรหมจารีสิบคนในมัทธิว 25 ก็แสดงให้เห็นประสบการณ์ของชนชาติแอ็ดเวนติสต์ด้วย”
The Great Controversy, 393.

“ข้าพเจ้ามักถูกพาให้หันไปพิจารณาอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งห้าคนเป็นคนมีปัญญา และห้าคนเป็นคนโง่เขลา อุปมานี้ได้สำเร็จแล้ว และจะสำเร็จตามถ้อยคำทุกประการ เพราะมีการประยุกต์ใช้อย่างพิเศษกับเวลานี้ และเช่นเดียวกับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม อุปมานี้ได้สำเร็จแล้ว และจะยังคงเป็นความจริงสำหรับปัจจุบัณจนถึงวาระสุดท้ายของกาลเวลา” Review and Herald, August 19, 1890.

คริสตจักรสามแห่งสุดท้ายเป็นตัวแทนของผู้ที่อยู่นอกขบวนการมิลเลอไรต์ในฐานะชาวดิส และผู้ที่อยู่ภายในขบวนการนั้นเป็นตัวแทนของทั้งฟีลาเดลเฟียหรือเลาติเซีย คริสตจักรทั้งสามแห่งนี้ถูกระบุไว้ในวิวรณ์บทที่สาม และคริสตจักรสี่แห่งแรกอยู่ในบทที่สอง ฉะนั้น เมื่อซิสเตอร์ไวท์อ้างถึงประวัติศาสตร์ของวิวรณ์บทที่สาม นางกำลังชี้ถึงคริสตจักรเดียวกันอย่างแท้จริงกับที่โจเซฟ เบตส์เพิ่งได้ระบุไว้

“โอ ช่างเป็นคำพรรณาน่าครื้นครำยิ่งนัก! มีคนมากเพียงใดที่อยู่ในสภาพอันน่าสะพรึงกลัวนี้ ข้าพเจ้าวิงวอนอย่างจริงใจต่อศาสตราจารย์ทุกคน ให้ศึกษาพระธรรมวิวรณ์บทที่สามอย่างขยันหมั่นเพียร เพราะในบทนี้ได้พรรณนาถึงสภาพของสิ่งทั้งหลายที่ดำรงอยู่ในวาระสุดท้าย จงศึกษาทุกข้อในบทนี้อย่างถี่ถ้วน เพราะโดยถ้อยคำเหล่านี้ พระเยซูกำลังตรัสกับท่าน” Manuscript Releases, เล่ม 18, 193.

คริสตจักรร่วมสมัยสามแห่งในประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ได้ถูกกล่าวซ้ำอีกครั้งในวาระสุดท้ายของแอ็ดเวนติสต์ โยเซฟ เบตส์กำลังชี้ให้เห็นพลวัตของช่วงเวลามิลเลอไรต์ และได้ระบุว่าชาวดิสคือบุตรสาวทั้งหลายของบาบิโลน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สอง เขากำลังกล่าวถึงการต่อสู้ระหว่างฝูงน้อยที่ติดตามพระคริสต์เข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 กับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธจะก้าวออกจากสถานบริสุทธิ์ เขากำลังพยายามเรียกเลาติเซียให้ออกมาจากความมืดที่พวกเขาได้รับ

และอย่างน้อยส่วนหนึ่งของความมืดบอดแบบลาวาดีเซียของพวกเขาก็เป็นผลมาจากข้อเท็จจริงที่ว่าวิลเลียม มิลเลอร์ได้เข้ารับตำแหน่งผู้นำในขบวนการลาวาดีเซียนั้น นี่คือการต่อสู้เดียวกันกับที่ถูกระบุไว้ในข่าวสารถึงฟีลาเดลเฟีย

ดูเถิด เราจะกระทำให้คนเหล่านั้นจากธรรมศาลาของชาติตายน ผู้ซึ่งกล่าวว่าตนเป็นยิว แต่หาได้เป็นไม่ ทว่ากล่าวมสา ดูเถิด เราจะกระทำให้เขามากราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้รู้ว่าเราได้รักเจ้าแล้ว วิวรณ์ 3:9

วิกฤตทางศาสนาย่อมก่อให้เกิดผู้ที่นมัสการอยู่สองจำพวกเสมอ ดังเช่นที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ความมืดหวังครั้งใหญ่ เสื้อคลุมแห่งโปรเตสแตนต์เพิ่งถูกนำออกไปจากชาร์ดิส เมื่อพวกเขาหวนกลับไปยังโรมและได้กลายเป็นบุตรสาวของโรมอย่างเป็นทางการ จากนั้นเสื้อคลุมนั้นก็ติดอยู่กับแอตเวนต์สมัยสายมิลเลอร์ไรต์ แต่ไม่นานหลังจากนั้น การทดสอบหนึ่งก็จะก่อให้เกิดคนสองจำพวกที่อ้างตนว่าเป็นผู้ถ้อย คือผู้ที่แท้จริงกับผู้ปลอมแปลง เบตส์เป็นตัวแทนของผู้ถ้อยที่ติดตามพระคริสต์เข้าสู่สถานอภิสุทธิสถาน การต่อสู้ของเขาคือกับชาวเลาดีเซียผู้ซึ่งอ้างตนว่าเป็นผู้ถ้อย ในฐานะชาวฟีลาเดลเฟีย การต่อสู้ของเบตส์คือกับธรรมศาลาของชาติตายน คือกลุ่มคนที่อ้างตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้า แต่กลับมสา และมีโซยิว.

เมื่อคำอุปมาสำเร็จครบถ้วนเป็นครั้งสุดท้าย ณ ตอนปลายของแอตเวนต์สมัย จะมีประชากรแห่งพันธสัญญาที่ทรงเลือกสรรกลุ่มหนึ่ง ซึ่งถูกทรงข้ามผ่านไปในเวลาอวสานในปี 1989 เช่นเดียวกับที่ผู้นำชาวยิวถูกข้ามผ่านไปในเวลาประสูติของพระคริสต์ ซึ่งเป็นภาพแทนของเวลาอวสานในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์นั้น เมื่อประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ดำเนินมาถึงการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัย ก็เป็นแบบของประวัติศาสตร์แห่งเสียงร้องเที่ยงคืนในสมัยมิลเลอร์ไรต์ คำพยานแห่งการดลใจได้จัดให้หลักหมายแห่งกางเขนสอดคล้องกับความมืดหวังครั้งใหญ่แห่งปี 1844 อยู่เนื่อง ๆ ยูดาสเป็นตัวแทนของชาวเลาดีเซียในประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ และพวกอัครทูตเป็นชาวฟีลาเดลเฟีย ตลอดระยะเวลาสามปีครึ่งหลังจากกางเขน ชาวฟีลาเดลเฟียซึ่งมี Bates เป็นภาพแทน ได้พยายามเรียกชาวเลาดีเซียให้ออกมาจากคริสตจักรที่ล้มลงแล้ว ซึ่งมีสาวกยูดาส อิสคาริโอทเป็นภาพแทน

ในปี 1989 คนชาติแห่งพันธสัญญาผู้ได้รับการทรงเลือกในอดีตได้ปฏิเสธความสว่างที่ถูกเปิดผนึกออก และถูกมองข้ามไป เมื่อความมืดหวังครั้งแรกในวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 มาถึง กระบวนการทดสอบก็ได้เริ่มขึ้นท่ามกลางบรรดาผู้ซึ่งก่อนหน้านี้ดูประหนึ่งว่าอยู่ในขบวนการเดียวกัน กระนั้น คนกลุ่มหนึ่งเป็นชาวเลาดีเซีย และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นชาวฟีลาเดลเฟีย เช่นเดียวกับที่ยูดาสได้ทำพันธสัญญากับสภาแซนเฮดรินถึงสามครั้งเพื่อทรยศพระคริสต์ก่อนกางเขน ชาวเลาดีเซียแห่งประวัติศาสตร์ภายหลังวันที่ 11 กันยายน 2001 ก็จะได้พลาดโอกาสสามครั้งในการกลับใจ ในกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า จะปรากฏให้เห็นอย่างแน่นอนพอ ๆ กับที่ยูดาสผูกคอตายอยู่กับต้นไม้ ว่าชาวเลาดีเซียนั้นแยกจากชาวฟีลาเดลเฟีย การแยกข้าวละมานออกจากข้าวสาลีนั้นเกิดขึ้นในเวลาเก็บเกี่ยว เรากำลังเข้าใกล้เวลาเก็บเกี่ยวนั้นอย่างรวดเร็ว

ความจริงเหล่านี้จะถูกรับรู้ได้ก็ต่อเมื่อ และหากว่า เราเต็มใจจะเข้าใจว่าระเบียบวิธีตามพระคัมภีร์เพียงประการเดียวที่สามารถเปิดเผยและสถาปนา "ความจริง" ได้คือ "ลัทธิประวัติศาสตร์" เท่านั้น ระเบียบวิธีที่แท้จริงมิใช่ลัทธิพริเทอริสม์ ลัทธิพิวเจอร์สม์ ลัทธิดิสเพนเซชันนัลลิสต์ วอก-อิสม์ ความเชี่ยวชาญทางไวยากรณ์หรือทางประวัติศาสตร์ หรือรูปแบบใด ๆ ของของปลอมแปลงจากชาติตายนอันหลากหลาย

มีวลีที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปซึ่งมักอ้างถึงนักปรัชญาชาวศตวรรษที่สิบเจ็ดนามว่า Jean-Jacques Rousseau และได้รับการกล่าวซ้ำไว้หลายรูปแบบ แต่แก่นแห่งความคิดนั้นคือ “ความผิดพลาดมีรากมากมาย แต่ความจริงมีเพียงรากเดียว” “ความจริง” คืออัลฟาและโอเมกา ผู้ทรงเป็นดังรากที่งอกขึ้นจากดินแห่ง.

“พระคัมภีร์ก็เช่นเดียวกัน เป็นคลังแห่งทรัพย์สมบัติของพระคุณอันมั่งคั่งของพระองค์ สร้างรากแห่งความจริงทั้งหลายของพระคัมภีร์ ซึ่งสูงล้ำดุจสวรรค์และครอบคลุมนิรันดรนั้น หาได้เป็นที่หยั่งรู้ไม่ สำหรับมนุษย์ส่วนใหญ่ พระคริสต์เองทรงเป็น ‘ดังรากที่งอกขึ้นจากดินแห่ง’ และพวกเขามองไม่เห็นในพระองค์ว่า ‘มีความงามประการใดที่’ พวกเขา ‘จะพึงปรารถนาพระองค์’ อิสยาห์ 53:2 เมื่อพระเยซูทรงอยู่ท่ามกลางมนุษย์ ในฐานะการสำแดงของพระเจ้าในสภาพมนุษย์ พวกภรรมาจารย์และพวกฟาริสีได้ทูลพระองค์ว่า ‘ท่านเป็นชาวสะมาเรียและมีผีสิงอยู่’ ยอห์น 8:48 แม้แต่เหล่าสาวกของพระองค์เองก็ยังมีบอดเพราะความเห็นแก่ตัวในจิตใจของตน จึงเชื่อฟังที่จะเข้าใจพระองค์ ผู้ได้เสด็จมาเพื่อสำแดงความรักของพระบิดาแก่พวกเขา นี่คือเหตุที่พระเยซูทรงดำเนินอยู่อย่างเดียวดายท่ามกลางมนุษย์ พระองค์ทรงได้รับความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในสวรรค์เท่านั้น” Thoughts from the Mount of Blessing, 25.

ความจริงทั้งหลายที่เรากำลังนำเสนออยู่ในเวลานี้ จำต้องได้รับการตระหนักในบริบทที่ว่า การเจริญเติบโตของความจริงนั้นดำเนินไปอย่างก้าวหน้าตลอดประวัติศาสตร์ และที่สำคัญยิ่งกว่านั้น ความเข้าใจของเราต่อความจริงจะต้องถูกวางไว้ในบริบทของอัลฟาและโอเมกา คือบริบทที่พระเยซูทรงระบุว่าจุดจบของสิ่งหนึ่งสอดคล้องกับจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้น

คริสตจักรที่สี่คือ ธิยาทรา

และเป็นตัวแทนของช่วงเวลาที่ว่านางสิ้นตะปาปาปกครองในฐานะอาณาจักรที่ห้าตามคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นช่วงเวลาทีคริสตจักรในถิ่นทุรกันดารอยู่ในภาวะการเป็นเชลย การเป็นเชลยของอิสราเอลฝ่ายวิญญาณโดยบาบิโลนฝ่ายวิญญาณเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีนั้น มีอิสราเอลตามตัวอักษรที่ตกเป็นเชลยในบาบิโลนตามตัวอักษรเป็นเวลาเจ็ดสิบปีเป็นแบบอย่างไว้แล้ว

“ทุกวันนี้คริสตจักรของพระเจ้านั้นมีเสรีภาพที่จะดำเนินแผนการของพระเจ้าเพื่อความรอดของมนุษยชาติที่หลงหาย ให้บรรลุถึงความสำเร็จครบถ้วน ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา ประชากรของพระเจ้าต้องทนทุกข์ภายใต้การจำกัดเสรีภาพของตน การประกาศข่าวประเสริฐในความบริสุทธิ์ของชาวนั้นถูกห้ามไว้ และผู้ใดก็ตามที่กล้าฝ่าฝืนข้อบังคับของมนุษย์ก็ต้องได้รับโทษอันร้ายแรงที่สุด ผลที่ตามมาก็คือ สวรรค์ฝ่ายศีลธรรมอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าแทบจะถูกปล่อยทิ้งไว้โดยสิ้นเชิง ประชาชนถูกพรากจากแสงสว่างแห่งพระวามะของพระเจ้า ความมืดแห่งความผิดพลาดและความเชื่อโง่กลางยุคความที่จะลบเลือนความรู้เกี่ยวกับศาสนาที่แท้จริง คริสตจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกตกอยู่ในสภาพการเป็นเชลยตลอดช่วงเวลานานแห่งการข่มเหงอย่างไม่มีปรานีนี้เป็นอย่างแท้จริง เช่นเดียวกับที่บุตรหลานแห่งอิสราเอลถูกกักขังเป็นเชลยอยู่ในบาบิโลนในช่วงเวลาแห่งการเป็นเชลยนั้น” Prophets and Kings, 714.

การเป็นเชลยในบาบิโลนเจ็ดสิบปีนั้นมีตัวแทนโดยคริสตจักรแห่งธิยาทรา คริสตจักรแห่งธิยาทราเป็นผลที่เกิดจากเหตุ ซึ่งมีตัวแทนโดยเปอร์กามอส เปอร์กามอสเป็นสัญลักษณ์ของจักรพรรดิคอนสแตนติน ผู้ซึ่งผสมผสานการบูชารูปเคารพเข้ากับศาสนาคริสต์ สัญลักษณ์แห่งการบูชารูปเคารพของเขาคือการนมัสการดวงอาทิตย์ เหตุผลตามพระคัมภีร์ที่อิสราเอลในสมัยโบราณถูกกวาดไปเป็นเชลยตลอดเจ็ดสิบปีแห่งธิยาทรา

ก็คือบรรดากษัตริย์ของพวกเขาได้สร้างความสัมพันธ์และพันธมิตรกับชนชาติที่บูชารูปเคารพรอบด้าน อันเป็นการกบฏต่อพระวาระของพระเจ้าโดยตรง พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าอย่าปะปนกับบรรดาประชาชาติพวกนอกศาสนาที่อยู่รายรอบพวกเขา พระบัญญัติสิบประการ ซึ่งเป็นสิ่งที่อิสราเอลโบราณจะต้องเป็นผู้รักษาไว้อย่างเคร่งครัดนั้น ห้ามการนมัสการรูปเคารพอย่างชัดเจน เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเสด็จผ่านหน้าโมเสสที่ถ้ำโฮเรบและทรงสำแดงพระลักษณะของพระองค์ พระองค์ได้ทรงรวมคำเตือนที่เรากำลังกล่าวถึงนี้ไว้ถึงสองครั้ง

พระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด เราจะกระทำพันธสัญญา ต่อหน้าชนชาติทั้งสิ้นของเจ้า เราจะทำการอัศจรรย์ซึ่งไม่เคยได้กระทำในแผ่นดินทั้งสิ้น หรือในประชาชาติใดเลย และชนชาติทั้งสิ้นซึ่งเจ้าอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้นจะได้เห็นพระราชกิจของพระยาห์เวห์ เพราะสิ่งที่เราจะกระทำกับเจ้าเหล่านั้นน่าสะพรึงกลัวยิ่ง จงรักษาสิ่งที่เราได้บัญชาเจ้าในวันนี้ ดูเถิด เราจะขับไล่คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเปอร์สซี คนฮีไวต์ และคนเยบสุ ออกไปจากเบื้องหน้าเจ้า จงระวังตัวให้ดี เกรงว่าเจ้าจะทำพันธสัญญากับชาวแผ่นดินที่เจ้ากำลังจะเข้าไปนั้น มิฉะนั้นสิ่งนั้นจะเป็นปวงดักอยู่ท่ามกลางเจ้า แต่เจ้าทั้งหลายจงทำลายแท่นบูชาของเขาเสีย ทบทำลายรูปเคารพของเขา และโค่นเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาลง เพราะเจ้าต้องไม่มีสมการพระอื่นใดอีก เพราะพระยาห์เวห์ ผู้ทรงพระนามว่า หวงแหวน ทรงเป็นพระเจ้าผู้หวงแหวน เกรงว่าเจ้าจะทำพันธสัญญากับชาวแผ่นดินนั้น แล้วเขาจะเล่นซู้ติดตามพระของเขา และถวายสัตวบูชาแด่พระของเขา และมีผู้ใดเชิญเจ้า แล้วเจ้าจะไปรับประทานของถวายบูชาของเขา และเจ้าจะรับบุตรสาวของเขามาให้แก่บุตรชายของเจ้า และบุตรสาวของเขาจะเล่นซู้ติดตามพระของเขา และชักนำให้บุตรชายของเจ้าเล่นซู้ติดตามพระของเขา” อพยพ 34:10-16

ในตอนนี้อย่างเดียว พระเจ้าได้ทรงเตือนอิสราเอลโบราณถึงสองครั้ง และยังมีพยานหลักฐานอีกมากมายในพระคัมภีร์ถึงพระบัญชาที่ทรงมีต่ออิสราเอลโบราณว่าพวกเขาจะต้องไม่ทำพันธสัญญากับบรรดาประชาชาติที่นับถือรูปเคารพรอบข้างตน การประนีประนอมเหล่านั้นเริ่มต้นขึ้นเมื่ออิสราเอลโบราณปฏิเสธพระเจ้าและการปกครองโดยพระองค์โดยตรงของพระองค์ เมื่อพวกเขาบารอณาภิบาลกษัตริย์ พระเจ้าก็ทรงยอมให้พวกเขามีกษัตริย์ และนับแต่นั้นเป็นต้นมา กษัตริย์ส่วนใหญ่ทั้งสิ้น และโดยแน่นอนที่สุดก็คือกษัตริย์ทุกองค์ของสิบเผ่าทางเหนือ ได้ละเลยพระบัญชานั้นเอง หลักการที่กำหนดให้อิสราเอลต้องแยกออกและเป็นชนชาติพิเศษจากบรรดาประชาชาติที่นับถือรูปเคารพรอบข้างตน

ถูกปฏิเสธและสำแดงให้เห็นโดยการประนีประนอมซึ่งต่อมาคอนสแตนตินจะกลายเป็นสัญลักษณ์ของสิ่งนั้น เปออร์กามอสและคอนสแตนตินเป็นตัวแทนของการกบฏของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลผู้ซึ่งได้นำการนับถือรูปเคารพเข้ามาในคริสตจักรของพระเจ้า การเสื่อมถอยจากความเชื่อที่เริ่มต้นขึ้นกับกษัตริย์ชาอูลเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการเสื่อมถอยจากความเชื่อของคริสตจักรคริสเตียนซึ่งนำไปสู่การเป็นเชลยในบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ ประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเริ่มต้นกับกษัตริย์ชาอูลเป็นต้นไปจนถึงการเป็นเชลยในบาบิโลน ถูกเป็นสัญลักษณ์โดยคริสตจักรแห่งเปออร์กามอส

ส่วนการเป็นเชลยเจ็ดสิบปีที่ติดตามมานั้นคือคริสตจักรแห่งธยาทิรา

เอเฟซีส เป็นตัวแทนของคริสตจักรที่ออกไปเพื่อพิชิตแผ่นดินแห่งพระสัญญา

เอเฟซีสเป็นตัวแทนของสมัยของโมเสสและการช่วยกู้อิสราเอลให้พ้นจากพันธนาการแห่งอียิปต์

“พระคัมภีร์ได้สั่งสมและรวบรวมทรัพย์สินสมบัติทั้งหลายของตนไว้สำหรับชนรุ่นสุดท้ายนี้ เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ทั้งปวงและกิจธุระอันศักดิ์สิทธิ์จึงในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์เดิมได้เกิดขึ้นมาแล้ว และกำลังเกิดขึ้นอีกในคริสตจักรในยุคสุดท้ายนี้” Selected Messages, book 3, 338, 339.

ประวัติศาสตร์ที่เป็นภาพแทนโดยการทรงช่วยให้พ้นจากอียิปต์นั้น จะถูกทำซ้ำอีกในวาระสุดท้าย ดังนั้น ประวัติศาสตร์นั้นจึง ได้ถูกทำซ้ำด้วยเช่นกัน ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ นั่นคือเหตุผลที่ซิสเตอร์ไว้ว่าอ้างถึงประวัติศาสตร์นั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อพรรณนาประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์

นางเชื่อมโยงความผิดหวังครั้งใหญ่แห่งปี 1844 เข้ากับความผิดหวังของชนฮีบรูขณะที่พวกเขาอยู่นอหน้าทะเลแดง โดยมีกองทัพของฟาโรห์กำลังรุกเข้ามาจากเบื้องหลังพวกเขา

นางยังเชื่อมโยงประวัติศาสตร์แห่งการทรงช่วยให้พ้นจากอียิปต์เข้ากับสมัยของพระคริสต์ ดังนั้น ความผิดหวังของเหล่าสาวกที่กางเขนจึงถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าด้วยความผิดหวังที่ทะเลแดง ซึ่งเป็นภาพล่วงหน้าของความผิดหวังครั้งใหญ่แห่งปี 1844 ด้วยเช่นกัน

ความผิดหวังที่กางเขนนั้นเป็นภาพแทนจุดเริ่มต้นของคริสตจักรเอเฟซัส ช่วงเวลาของโมเสส ณ จุดเริ่มต้นของอิสราเอลโบราณนั้น ถูกเป็นภาพแทนโดยคริสตจักรเอเฟซัส

ซึ่งก็เป็นภาพล่วงหน้าของจุดเริ่มต้นของอิสราเอลสมัยใหม่ในสมัยของพระคริสต์ด้วย ประวัติศาสตร์ทั้งสองนี้ถูกเป็นภาพแทนโดยคริสตจักรเอเฟซัส ความจริงต่าง ๆ ที่เรากำลังระบุอยู่นี้ Future for America ได้นำเสนออย่างเปิดเผยบ่อยครั้งตลอดหลายปีที่ผ่านมา ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเพียงให้ภาพรวมเท่านั้น

ในประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ เราพบจุดเริ่มต้นของประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่ ซึ่งกำลังถูกยกขึ้น ในขณะที่ประชากรทรงเลือกแห่งพันธสัญญาเดิมกำลังถูกละเลยไป

ประวัติศาสตร์ของพระคริสต์คือจุดสิ้นสุดของอิสราเอลโบราณ และในประวัติศาสตร์แห่งการทรงช่วยกู้จากอียิปต์ ณ จุดเริ่มต้นของอิสราเอลโบราณนั้น ก็มีประชากรแห่งพันธสัญญาซึ่งเคยได้รับการทรงเลือกมาก่อนถูกละเลยไป เพื่อให้มีประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่ขึ้นมา

ในประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ ประชากรที่ทรงเลือกในสมัยก่อนมาถึงจุดสิ้นสุดอย่างสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 70 ด้วยการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ในระยะแรกเริ่มในสมัยของโมเสส

ประชากรที่ทรงเลือกในสมัยก่อนนั้นล้มตายในถิ่นทุรกันดารตลอดช่วงเวลาสี่สิบปี และโยชูวากับคาเลบได้กลายเป็นตัวแทนของประชากรที่ทรงเลือกชุดใหม่

ซึ่งถูกกำหนดไว้ให้นำข่าวสารไปสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา ดังเช่นที่อัครทูตทั้งหลายแห่งช่วงเวลาของคริสตจักรเอเฟซัสได้นำข่าวประเสริฐไปสู่โลก.

ทั้งจุดเริ่มต้นและจุดจบของอิสราเอลโบราณ ตลอดจนจุดเริ่มต้นของอิสราเอลสมัยใหม่ ล้วนบ่งชี้ถึงการเปลี่ยนผ่านจากประชากรที่ทรงเลือกไว้แต่เดิมไปสู่ประชากรที่ทรงเลือกใหม่ โดยอาศัยคำพยานของสองหรือสามปาก คดีหนึ่งจึงตั้งมั่นได้;

และพยานทั้งสามแนวนี้ต่างระบุถึงการหย่าขาดจากประชากรที่ทรงเลือกไว้ก่อนหน้านี้ และพยานเหล่านี้มีลายพระหัตถ์ของอัลฟาและโอเมกา คือพระองค์ผู้ทรงสำแดงจุดจบตั้งแต่ปฐมกาล

จะมีประชากรที่ทรงเลือกไว้แต่เดิมซึ่งถูกทรงละเว้นไป

เมื่อพระเจ้าทรงเข้าทำพันธสัญญากับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน พระเจ้าไม่ทรงเป็นผู้ก่อความสับสน; พระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงเลย และพระวาระของพระองค์ไม่เคยลี้มเหลว

การช่วยให้พ้นจากอียิปต์และชัยชนะทั้งหลายที่พระเจ้าทรงกระทำผ่านทางโยชูวานั้น มีคริสตจักรเมืองเอเฟซัสเป็นภาพแทน แต่เอเฟซัสถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะสูญเสียความรักครั้งแรกของตน

เมื่อโยชูวาถูกนำไปฝัง คนอีกชั่วยาวหนึ่งก็เกิดขึ้น อันเป็นเครื่องหมายของช่วงเวลาที่สเมอร์นาเป็นภาพแทน งานอันน่าอัศจรรย์ของโยชูวาในการชำระแผ่นดินแห่งพระสัญญานั้นหาได้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ไม่

เพราะประชาชนเกิดความพอใจในตนเองและทอดทิ้งงานที่มอบหมายแก่โยชูวา พวกเขาได้สูญเสียความรักครั้งแรกของตน ช่วงเวลานั้นดำเนินต่อไปจนกระทั่งอิสราเอลปฏิเสธพระเจ้า

และซามูเอลได้เจิมซาอูลขึ้นเป็นกษัตริย์ เป็นการเปิดเข้าสู่คริสตจักรแห่งเปอร์แกมอส

“ข่าวสารถูกส่งมายังเมืองสมอร์นา ซึ่งเป็นคริสตจักรแห่งหนึ่งในเอเชียน้อย และในทำนองเดียวกันก็มายังคริสตจักรคริสเตียน โดยสวนรวมตลอดช่วงคริสต์ศตวรรษที่สองและสาม นั้นเป็นเวลาทีลัทธินอกศาสนากำลังยืนหยัดครั้งสุดท้ายเพื่อช่วงชิงความเป็นใหญ่ในโลก คริสต์ศาสนาได้แพร่ขยายออกไปอย่างรวดเร็วอย่างน่าอัศจรรย์ จนเป็นที่รู้จักทั่วโลก บางคนยอมรับความเชื่อในพระคริสต์เพราะการกลับใจของจิตใจ บางคนเพราะอำนาจแห่งเหตุผลที่ถูกนำมาใช้อย่างหนักแน่น และอีกบางคนเพราะพวกเขาเห็นว่าฝ่ายของลัทธินอกศาสนากำลังเสื่อมถอยลง และนโยบายก็ชักนำพวกเขาไปอยู่ฝ่ายที่สัญญาว่าจะเป็นผู้มีชัย สภาพการณ์เหล่านี้ทำให้ฝ่ายจิตวิญญาณของคริสตจักรอ่อนกำลังลง พระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของคริสตจักรสมัยอัครทูต ค่อย ๆ สูญหายไป นี่เป็นของประทานซึ่งนำคริสตจักรที่ได้รับ บมอบหมายของประทานนี้เข้าสู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันแห่งความเชื่อ เมื่อไม่มีผู้เผยพระวจนะที่แท้จริงอีกต่อไป คำสอนเทียมเท็จก็แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ปรัชญาของชาวกรีกนำไปสู่การตีความพระคัมภีร์อย่างผิดพลาด และความชอบธรรมในตนเองของพวกฟาริสีในสมัยโบราณ ซึ่งพระคริสต์ทรงประณามอยู่บ่อยครั้ง ก็ได้ปรากฏขึ้นอีกครั้งท่ามกลางคริสตจักร รากฐานได้ถูกวางไว้ตลอดสองศตวรรษก่อนรัชสมัยของคอนสแตนติน สำหรับความชั่วร้ายเหล่านั้นซึ่งได้พัฒนาอย่างเต็มที่ในช่วงสองศตวรรษถัดมา ในระหว่างช่วงเวลานี้ การเป็นมรดกสักขีกลายเป็นสิ่งที่แพร่หลายในหลายส่วนของจักรวรรดิโรมัน แม้สิ่งนี้อาจดูแปลกเพียงใดก็ตาม แต่ก็ยังคงเป็นความจริงอยู่นั่นเอง สิ่งนี้เป็นผลจากความสัมพันธ์ที่ดำรงอยู่ระหว่างคริสเตียนกับคนต่างศาสนา”

“ในโลกโรมัน ศาสนาของชนทุกชาติล้วนได้รับความเคารพ แต่คริสเตียนมิได้เป็นชนชาติหนึ่ง หากเป็นเพียงนิกายน้อยของเชื้อชาติที่ถูกดูหมิ่น เมื่อพวกเขาขึ้นเถลิงราชบัลลังก์ประณามศาสนาของคนทุกชนทุกประเภท เมื่อพวกเขาจัดการประชุมลับ และแยกตนเองออกโดยสิ้นเชิงจากชนบทรอบนิคมและการปฏิบัติของญาติใกล้ชิดที่สุดและมีทรสหายสนิทที่สุดของตน ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นที่ต้องสงสัย และบ่อยครั้งตกเป็นเป้าการข่มเหงของเจ้าหน้าที่ฝ่ายคนต่างศาสนา หลายคราวพวกเขานำการข่มเหงมาสู่ตนเอง ทั้งที่ในความคิดของผู้ปกครองมิได้มีจิตใจแห่งการต่อต้านเลย เพื่อเป็นภาพประกอบของจิตวิญญาณเช่นนี้ ประวัติศาสตร์ได้บันทึกรายละเอียดการประหารชีวิตไซเปรียน อธิการแห่งคาร์เธจ เมื่อคำพิพากษาของเขาถูกอ่านออกมา เสียงร้องอื้ออึงก็ดังขึ้นจากหมู่คริสเตียนจำนวนมากที่ยืนฟังอยู่ โดยกล่าวว่า ‘เราจะตายไปกับเขา’”

“จิตวิญญาณซึ่งคริสเตียนที่อ้างตนจำนวนมากยอมรับความตาย และแม้กระทั่งช่วยความเป็นปึกแผ่นของรัฐบาลโดยไม่จำเป็นนั้น อาจมีส่วนอย่างมากต่อการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาแห่งการข่มเหงใน ค.ศ. 303 โดยจักรพรรดิไดโอคลีเซียน และกาลิอุส ผู้ช่วยของพระองค์ พระราชกฤษฎีกานั้นมีลักษณะครอบคลุมทั่วไปในเจตนารมณ์ และได้รับการบังคับใช้อย่างเข้มงวดมากน้อยต่างกันอยู่เป็นเวลาสิบปี” Steven Haskell, *The Story of the Seer of Patmos*, 50. 51.

แม้ว่าสมอร์นาจะเป็นหนึ่งในคริสตจักรสองแห่งที่มีได้รับการตำหนิจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

แต่ประวัติศาสตร์เป็นพยานว่า

ผู้ที่ถูกฆ่าเป็นพยานในช่วงเวลานั้นเป็นตัวแทนของบางคนซึ่งแรงจูงใจตั้งอยู่บนแรงผลักดันของมนุษย์

มิใช่ของพระเจ้า พระธรรมผู้วินิจฉัยเปิดเรื่องด้วยการระบุถึงการสิ้นชีวิตของโยชูวา และมีข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่ถูกกล่าวซ้ำสองครั้งในพระธรรมเล่มนั้น ซึ่งกำหนดลักษณะของประวัติศาสตร์แห่งยุคผู้วินิจฉัย ครั้งที่สองที่มีการอ้างถึงข้อพระคัมภีร์ข้อนั้นคือข้อสุดท้ายของพระธรรม ข้อแรกของพระธรรมเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของโยชูวา และข้อสุดท้ายสรุปประวัติศาสตร์นั้นทั้งหมด

ต่อมาภายหลังการสิ้นชีวิตของโยชูวา ก็เป็นดังนี้ คือบุตรทั้งหลายของอิสราเอลได้ทูลถามพระยาห์เวห์ว่า "ผู้ใดจะขึ้นไปรบกับชาวคานาอันก่อนเพื่อพวกเรา?"... ในสมัยนั้นไม่มีพระมหากษัตริย์ในอิสราเอล แต่ต่างคนต่างกระทำการสิ่งที่จะต้องในสายตาของตนเอง... ในสมัยนั้นไม่มีพระมหากษัตริย์ในอิสราเอล ต่างคนต่างกระทำการสิ่งที่จะต้องในสายตาของตนเอง ผู้วินิจฉัย 1:1; 17:16; 21:25.

ดังเช่นในประวัติศาสตร์ของสมออร์นา "ตัวตน" เป็นประเด็นหลักตั้งแต่ต้นจนจบ เพราะพวกเขาไม่มีกษัตริย์ พวกเขาจึงกำหนดที่จะกระทำการใดก็ตามตามที่ตนเลือกจะกระทำ การขาดการทรงนำคือสิ่งที่ Haskell ซีให้เห็นในประวัติศาสตร์ของสมออร์นา ซึ่งถูกเป็นตัวแทนโดยการไม่มีพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ที่ทรงทำงานอยู่ ในประวัติศาสตร์ทั้งสอง การขาดการทรงนำได้เปิดประตูให้มีการตัดสินใจต่าง ๆ บนพื้นฐานของแรงจูงใจส่วนตัว เอเฟซีสเป็นตัวแทนของการทรงช่วยกู้ให้พ้นจากอียิปต์ ประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้ในพระธรรมผู้วินิจฉัยเป็นตัวแทนโดยคริสตจักรแห่งสมออร์นา ตั้งแต่กษัตริย์ชาวอูลจนถึงการเป็นเชลยในบาบิโลนเป็นตัวแทนโดยคริสตจักรแห่งเปอร์กาโมส และการเป็นเชลยในบาบิโลนเป็นตัวแทนโดยคริสตจักรแห่งยาธาธา

สอดคล้องกับปรากฏการณ์ที่บรรดาผู้บุกเบิกได้ระบุไว้ นั่น มีการแบ่งออกเป็นสี่และสามในคริสตจักรทั้งหลาย ตราประทับทั้งหลาย และตราทั้งหลาย และคริสตจักรสี่แห่งแรกในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลโบราณเริ่มต้นด้วยการเป็นเชลยในอียิปต์และสิ้นสุดด้วยการเป็นเชลยในบาบิโลน เพราะว่าอัลฟาและโอเมก้าย่อมซับซ้อนจุดจบโดยเชื่อมโยงเข้ากับจุดเริ่มต้นเสมอ คริสตจักรสี่แห่งแรกในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลสมัยใหม่เริ่มต้นด้วยการที่พวกยิวตกอยู่ใต้สิทธิอำนาจของโรม และคริสตจักรทั้งสี่สิ้นสุดลงด้วยการที่พวกยิวฝ่ายจิตวิญญาณตกอยู่ใต้กรุงโรมฝ่ายจิตวิญญาณเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี

สิ่งที่ตามมาหลังจากยิวยาคือซาร์ดีส ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อพวกเขาออกมาจากการเป็นเชลยแห่งบาบิโลน อันมียิวยาคือเป็นภาพต้นแบบ ซาร์ดีสคือคริสตจักรที่มีชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่แท้จริงแล้วไม่ได้มีชีวิตอยู่ การยอมรับว่ามีชีวิตของพวกเขาเป็นเรื่องเท็จ ที่น่าสนใจยิ่งคือ ในบรรดาคริสตจักรทั้งเจ็ดนั้น คำว่า ซาร์ดีส เป็นคำที่ไม่มีคำจำกัดความ

มีการกำหนดความหมายให้แก่ซาร์ดีสโดยอาศัยบริบทของประวัติศาสตร์และข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ แต่ไม่มีคำจำกัดความทางนิรุกติศาสตร์ของชื่อนี้ มันมีชื่อ แต่ก็ไม่มีชื่อ

"แต่วิหารหลังที่สองนั้นมิได้ทัดเทียมหลังแรกในด้านความโอ่างดงาม และก็มีได้ถูกชำระให้บริสุทธิ์ด้วยหมายสำคัญอันประจักษ์แห่งการสถิตของพระเจ้าซึ่งเป็นของวิหารหลังแรกนั้นด้วย ไม่มีการสำแดงฤทธิ์อำนาจเหนือธรรมชาติเพื่อเป็นเครื่องหมายในการอุทิศถวายวิหารนั้น ไม่ปรากฏเมฆแห่งพระสิริมาเต็มสถานนมัสการที่เพิ่งสร้างขึ้นใหม่ และไม่มีไฟจากสวรรค์ลงมาเผาผลาญเครื่องบูชาบนแท่นบูชาของวิหารนั้น เซคินาห์มิได้ประทับอยู่ระหว่างเศบในอภิสุทธิสถานอีกต่อไป หีบพันธสัญญา พระที่นั่งกรุณา และแผ่นศิลาจารึกพระโอวาทก็มีได้พบอยู่ในที่นั้น ไม่มีพระสุรเสียงใดดังมาจากสวรรค์เพื่อสำแดงพระประสงค์ของพระยาห์เวห์แก่ปุโรหิตผู้ทูลถาม" The Great Controversy, 24.

ภายหลังการเป็นเชลยในบาบิโลน พวกเขาได้สร้างกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหารขึ้นใหม่ แล้วพวกเขาก็มีพระนามอีกครั้งหนึ่ง เพราะพระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะประทับพระนามของพระองค์ไว้ในเยรูซาเล็ม แต่พระนามของพระองค์เป็นตัวแทนแห่งพระลักษณะของพระองค์ และการขาดไปแห่งการสถิตอยู่ส่วนพระองค์ของพระองค์ได้บ่งชี้ว่า พวกเขามีพระนามซึ่งเป็นตัวแทนของชีวิต แต่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาไม่มีการทรงสถิตซึ่งก่อให้เกิดชีวิตอีกต่อไป สิ่งที่พวกเขามีจริง ๆ ก็เป็นเพียงการประกาศตนและการเสแสร้งเท่านั้น

เสียงสุดท้ายในชาร์ดิสได้ทรงสัญญาไว้ถึงเอลิยาห์ผู้หนึ่งซึ่งจะมาก่อนวันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้า สำหรับอิสราเอลในสมัยโบราณ การทำลายกรุงเยรูซาเล็มคือวันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้ ชิสเตอร์ไวต์จึงอ้างถึงการทำลายกรุงเยรูซาเล็มใน ค.ศ. 70 ว่าเป็นภาพประกอบของวันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งมีตัวแทนเป็นภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย คริสตจักรแห่งพิลาเดลเฟียเริ่มต้นด้วยเสียงของยอห์นผู้ให้บัพติศมาซึ่งร้องอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ดังนั้นจึงเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของเสียงของวิลเลียม มิลเลอร์ เสียงของยอห์นผู้ให้บัพติศมาและของวิลเลียม มิลเลอร์ กำลังประกาศสารของเลาดีเซียแก่ชนชาติหนึ่งซึ่งเชื่อว่าทุกสิ่งเรียบร้อยดี ทั้งที่แท้จริงแล้วทุกสิ่งผิดพลาดไปหมด ทั้งยอห์นผู้ให้บัพติศมาและวิลเลียม มิลเลอร์ต่างวางขวานไว้ที่รากของตนไม้ สารที่มีถึงชาร์ดิสคือ “มืออยู่สองสามคนแม้ในชาร์ดิสที่ไม่ได้ทำให้เสื้อผ้าของตนเป็นมลทิน และเขาทั้งหลายจะได้เดินกับเราในชุดขาว เพราะเขาทั้งหลายสมควร” ยอห์นผู้ให้บัพติศมาและวิลเลียม มิลเลอร์ เป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ออกมาจากช่วงเวลาอันมีตัวแทนโดยชาร์ดิส และเป็นผู้ที่สมควรจะได้ดำเนินกับพระคริสต์

“คนนับพันถูกนำให้ยอมรับความจริงที่วิลเลียม มิลเลอร์ได้ประกาศไว้ และผู้รับใช้ของพระเจ้าได้รับการทรงยกขึ้นในจิตวิญญาณและฤทธานุภาพแห่งเอลิยาห์ เพื่อประกาศข่าวสารนั้น เช่นเดียวกับยอห์น ผู้มาก่อนพระเยซู ผู้ที่ประกาศข่าวสารอันเคร่งขรึมนี้รู้สึกถูกบังคับให้วางขวานไว้ที่รากของตนไม้ และเรียกมนุษย์ทั้งหลายให้ออกผลอันสมกับการกลับใจ คำพยานของพวกเขาถูกกำหนดไว้เพื่อปลุกเร้าและส่งผลอย่างทรงพลังต่อคริสตจักรทั้งหลาย และเพื่อสำแดงลักษณะอันแท้จริงของพวกเขา และเมื่อคำเตือนอันเคร่งขรึมให้หลีกเลี่ยงจากพระพิโรธที่จะมาถึงนั้นถูกเปล่งออกไป หลายคนที่เป็นสมาชิกอยู่กับคริสตจักรทั้งหลายก็ได้รับข่าวสารแห่งการเยียวยา; พวกเขาได้เห็นการถอยหลังกลับของตน และด้วยน้ำตาแห่งการกลับใจอันขมขื่นและความทุกข์ระทมลึกซึ้งในจิตวิญญาณ พวกเขาจึงถ่อมตนลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตเหนือพวกเขา พวกเขาก็ช่วยกันเปล่งเสียงร้องว่า ‘จงอย่าเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์; เพราะถึงเวลาการพิพากษาของพระองค์แล้ว’” Early Writings, 233.

คริสตจักรทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์เป็นตัวแทนประวัติศาสตร์ตั้งแต่ยุคของอัครทูตจนถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ และคริสตจักรทั้งเจ็ดยังเป็นตัวแทนประวัติศาสตร์ของอิสราเอลโบราณตั้งแต่สมัยผู้เผยพระวจนะโมเสสจนถึงการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์

“การทดลองของชนชาติอิสราเอล และท่าทีของพวกเขาในช่วงก่อนการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ เป็นภาพประกอบถึงสภาพของประชากรของพระเจ้าในประสบการณ์ของพวกเขาก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์”

“บ่วงแร้วของซาตานได้ถูกวางไว้สำหรับเราอย่างแท้จริง เช่นเดียวกับที่ได้ถูกวางไว้สำหรับชนชาติอิสราเอลก่อนที่พวกเขาจะเข้าสู่แผ่นดินคานาอัน เรากำลังทำประวัติศาสตร์ของชนชาตินั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง”

“ประวัติของพวกเขาควรเป็นคำเตือนอันเคร่งขรึมแก่เรา เราไม่ควรคาดหมายเลยว่า เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีความสว่างสำหรับประชากรของพระองค์ ซาตานจะยืนนิ่งอยู่อย่างสงบและไม่พยายามขัดขวางมิให้พวกเขาได้รับความสว่างนั้น ขอให้เราระมัดระวังอย่าได้ปฏิเสธความสว่างที่พระเจ้าทรงส่งมา เพราะความสว่างนั้นมิได้มาในวิธีทางที่เป็นที่พอใจแก่เรา... หากมีผู้ใดที่ตนเองไม่เห็นและไม่ยอมรับความสว่างนั้น ก็อย่าให้เขายืนขวางทางของผู้อื่น”

“ในวันนี้ข้าพเจ้าอัญเชิญฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกให้เป็นพยานต่อสู้นานทั้งหลายว่า ข้าพเจ้าได้วางไว้ต่อหน้าท่านแล้วทั้งชีวิตและความตาย ทั้งพระพรและคำสาปแช่ง ฉะนั้นจงเลือกชีวิต เพื่อทั้งตัวท่านและเชื้อสายของท่านจะได้มีชีวิตอยู่ เพื่อท่านจะได้รักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และยึดมั่นติดสนิทอยู่กับพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นชีวิตของท่าน และทรงเป็นความยืนยาวแห่งวันเวลาของท่าน เพื่อท่านจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งพระยาห์เวห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของท่าน คือแก่อับราฮัม แก่อิสอัค และแก่ยาโคบ ว่าจะประทานแก่ท่านเหล่านั้น”

“บทเพลงนี้มีใจเชิงประวัติศาสตร์ หากเป็นเชิงพยากรณ์ แม้ว่าจะบอกเล่าถึงพระราชกิจอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าที่ทรงกระทำต่อชนชาติของพระองค์ในอดีต แต่ก็ยังเป็นภาพล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ในอนาคต คือชัยชนะครั้งสุดท้ายของบรรดาผู้สัตย์ซื่อ เมื่อพระคริสต์จะเสด็จมาครั้งที่สองด้วยฤทธิ์เดชและพระสิริ”

“อัครทูตเปาโลกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า ประสบการณ์ของชนชาติอิสราเอลในการเดินทางของพวกเขาได้ถูกยกขึ้นไว้เพื่อประโยชน์ของบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ในยุคนี้ของโลก คือผู้ที่ปลายยุคของโลกได้มาถึงแล้ว เรามีได้เห็นว่ากษัตริย์ของเราจะน้อยไปกว่าของชนชาติฮีบรู หากแต่ยิ่งมากกว่า” *Healthful Living*, 280, 281.

การทรงช่วยให้พ้นจากอียิปต์นั้นเป็นภาพแทน โดยคริสตจักรแห่งเอเฟซัส และสัญลักษณ์ของคริสตจักรแห่งเอเฟซัสในประวัติศาสตร์นั้นคือโยชูวา หลังจากผู้ที่พระเจ้าทรงนำออกมาจากอียิปต์ล้มเหลวในการทดสอบติดต่อกันสิบครั้ง องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงถอนพันธสัญญาออกจากพวกกบฏ และประทานพันธสัญญานั้นแก่โยชูวาและคาเลบ

จงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ‘เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด’ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ ‘เจ้าทั้งหลายได้พูดในหูของเราอย่างไร เราจะกระทำแก่เจ้าทั้งหลายอย่างนั้น ชากศของเจ้าทั้งหลายจะล้มลงในถิ่นทุรกันดารนี้ และบรรดาผู้ที่ถูกนับจำนวนในพวกเจ้า ตามจำนวนทั้งหมดของเจ้า ตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไป ซึ่งได้บ่นพึมพำต่อเรา แน่แน่นอนว่าเจ้าทั้งหลายจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราได้ปฏิญาณว่าจะให้เจ้าอาศัยอยู่ในนั้น เว้นแต่คาเลบ บุตรเยฟุนเนห์ และโยชูวา บุตรนูน’ ก็นดารวิถี 14:28-30

ซิสเตอร์ไวท์ซีให้เห็นว่า โยชูวาและคาเลบเป็นตัวแทนของผู้ที่ “ปลายยุคของโลกมาถึงแล้ว” ซึ่ง “ทำพันธสัญญากับพระเจ้าโดยการถวายบูชา”

“ประวัติศาสตร์นี้ได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเป็นคำตักเตือนแก่เรา ผู้ซึ่งปลายยุคของโลกได้มาถึงแล้ว ประชากรของพระเจ้าในทุกวันนี้ดำเนินเข้าประสบการณ์ของชนชาติอิสราเอลบ่อยเพียงไร! พวกเขาบ่นพึมพำและร้องทุกข์บ่อยเพียงไร! พวกเขาถอยกลับบ่อยเพียงไร เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า! พระราชกิจของพระเจ้ากำลังทนทุกข์เพราะขาดคนอย่างคาเลบและโยชูวา คนแห่งความซื่อสัตย์มั่นคงและความวางใจที่ไม่หวั่นไหว พระเจ้าทรงเรียกหาคนที่จะมีมอบถวายตนเองแต่พระองค์ เพื่อจะได้รับการชิมชาด้วยพระวิญญาณของพระองค์ พระราชกิจของพระคริสต์และของมนุษยชาติเรียกร้องคนที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และมีจิตใจเสียสละตนเอง คนที่จะออกไปนอกค่าย แบกรับการติเตียนนั้นไว้ จงให้พวกเขาเป็นคนที่เข้มแข็ง กล้าหาญ เหมาะสมสำหรับภารกิจอันมีเกียรติ และให้พวกเขาทำพันธสัญญากับพระเจ้าโดยการถวายบูชา” Review and Herald, May 20, 1902.

พันธสัญญาที่ได้รับการต่ออายุใหม่ ดังที่แสดงโดยพันธสัญญาซึ่งได้รับการต่ออายุใหม่กับโยชูวาและคาเลบนั้น คือพันธสัญญากับชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนและมหาชนเป็นอันมาก พันธสัญญานี้ได้รับการต่ออายุใหม่ภายหลังการผู้ทรงเลือกสรรเดิมแห่งพันธสัญญาถูกหย่าขาดจากพระเจ้าและถูกกำหนดให้ตายในถิ่นทุรกันดาร และพันธสัญญากับชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นก็สำเร็จลงในประวัติศาสตร์เดียวกันทุกประการกับที่ประชากรผู้ทรงเลือกสรรในอดีตถูกปฏิเสธ

เอเฟซส์หมายถึง “เป็นที่พึงปรารถนา” และงานที่ทั้งโยชูวาและคริสตจักรยุคแรกได้กระทำสำเร็จนั้นก็คือ “เป็นที่พึงปรารถนา” เมื่อโยชูวานำประชากรของพระเจ้าเข้าสู่แผ่นดินแห่งพันธสัญญา เขาก็ออกไปพิชิตชัยชนะ ตราบที่ดวงแรกดำเนินควบคู่กับคริสตจักรแห่งเอเฟซส์ และมีม้าขาวซึ่งออกไปพิชิตเป็นสัญลักษณ์แทน สิ่งนี้เป็นจริงทั้งกับโยชูวาและกับคริสตจักรสมัยอัครทูต ตราบที่ดวงแรกดำเนินควบคู่กับคริสตจักรแห่งเอเฟซส์ ทั้งในอิสราเอลโบราณและอิสราเอลในยุคปัจจุบัน

สมออร์นมีรากศัพท์มาจากคำว่า “มดยอบ” ซึ่งเป็นน้ำมันที่ใช้สำหรับขลิบศพในการฝัง คนตราที่สองถูกแทนด้วยม้าแดงตัวหนึ่ง ซึ่งได้รับ “ดาบใหญ่” และ “อำนาจ” ให้ชักเอา “สันติภาพไปจากแผ่นดินโลก” อันหมายความว่า มนุษย์ในประวัติศาสตร์นั้นจะ “ฆ่ากันเอง” ตราที่สองดำเนินไปควบคู่กับคริสตจักรแห่งสมออร์นา และเป็นตัวแทนของสิทธิอำนาจที่มอบให้แก่ศัตรูของพระเจ้า โดยยอมให้พวกเขามีชัยเหนือและสังหารประชากรของพระองค์ สิ่งนี้สำเร็จเป็นจริงในช่วงเวลาภายหลังคริสตจักรยุคอัครทูต และเช่นกันในประวัติศาสตร์ของผู้วินิจฉัย ในทั้งสองประวัติศาสตร์ พระเจ้าทรงยอมให้อำนาจที่อยู่นอกประชากรของพระองค์นำสงครามและความตายมาสู่ประชากรของพระองค์ ในคริสตจักรยุคอัครทูต สงครามนั้นมีแรงจูงใจมาจากการปฏิเสธศาสนาของพระคริสต์ ซึ่งในช่วงเวลาก่อนหน้านี้คือเอเฟซส์นั้น ไม่อาจมีผู้ใดเอาชนะได้ ขณะประกาศข่าวประเสริฐไปสู่โลก แรงจูงใจของศัตรูแห่งประชากรของพระเจ้าในยุคของผู้วินิจฉัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของช่วงเวลาก่อนหน้าคือเอเฟซส์ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงสำแดงฤทธิ์เดชของพระองค์เหนืออียิปต์และบรรดาประชาชาติที่ตามมา ซึ่งโยชูวาถูกใช้ให้พิชิต ตราที่สองดำเนินไปควบคู่กับคริสตจักรแห่งสมออร์นา ทั้งในอิสราเอลสมัยโบราณและอิสราเอลยุคปัจจุบัน

เปอร์กามอสมีความหมายว่า “ป้อมปราการอันมั่นคง” ดังนั้นจึงเป็นภาพแทนพระราชวังของกษัตริย์ ตราบที่ดวงที่สามดำเนินควบคู่ไปกับเปอร์กามอส และเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ช่วงที่การพิพากษาของมนุษย์ถูกกระทำโดยบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกซึ่งตั้งตนเป็นปฏิปักษ์ต่อการพิพากษาของพระเจ้า ดังนั้น การตวงวัด หรือการพิพากษาซึ่งแสดงไว้โดยตราซึ่ง “สอง” อันที่ซึ่ง “ข้าวสาลี” “ข้าวบาร์เลย์” “น้ำมัน” และ

“เหล้าองุ่น” จึงชี้ให้เห็นถึงอำนาจของมนุษย์ฝ่ายกษัตริย์
ซึ่งมีข้อบกพร่องอยู่เสมอเมื่อเทียบกับการพิพากษาของพระเจ้า จงจำไว้ว่า
การตวงอย่างเที่ยงตรงหรือการชั่งอย่างเที่ยงตรงนั้นไม่จำเป็นต้องใช้ตราชั่งสองอัน
ตราชั่งสองอันเป็นภาพแทนของการพิพากษาที่ไม่เสมอภาค

“ข้าวบาร์เลย์” เป็นสัญลักษณ์ของเครื่องถ้วย “ผลแรก” ในเทศกาลปัสกา ส่วน “ข้าวสาลี”
เป็นสัญลักษณ์ของเครื่องถ้วย “ขนมปังโบกสองก้อน” ในเทศกาลเพ็นเทคอสต์ “น้ำมัน”
เป็นสัญลักษณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ “เหล้าองุ่น” เป็นสัญลักษณ์ของหลักคำสอน
เปอร์กามอสในสมัยอิสราเอลโบราณคือช่วงเวลาของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลผู้ประนีประนอม
ซึ่งนำการพิพากษามาสู่ระบบการนมัสการของพระเจ้าที่มีเทศกาลตั้งแต่ปัสกาจนถึงเพ็นเทคอสต์เป็นภาพแทน
ความจริงแห่งพระวาทะของพระเจ้าแสดงไว้โดย “เหล้าองุ่น” และ “น้ำมัน”
ทั้งในอิสราเอลโบราณและอิสราเอลยุคใหม่ คริสตจักรแห่งเปอร์กามอสคือช่วงเวลาที่เขาพยายามทำให้สำเร็จ
ในสิ่งที่มันไม่อาจทำได้ผ่านการหลั่งเลือดในประวัติศาสตร์ที่สมเอร์นาเป็นภาพแทน ในเปอร์กามอส
เขาพยายามทำลายประชากรของพระเจ้าและความจริงของพระองค์ด้วยการประนีประนอม
มิใช่ด้วยการหลั่งเลือดดังที่สมเอร์นาเป็นภาพแทน การประนีประนอมของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลโบราณเป็น
แบบอย่างล่วงหน้าของการประนีประนอมของคอนสแตนตินในอิสราเอลยุคใหม่

ธยาทราหมายถึง “การถวายบูชาแห่งความสำนึกผิด” และกล่าวถึงจิตวิญญาณแห่งการเป็นมรณสักขีซึ่งพระเจ้า
ทรงประทานแก่ชนชาติของพระองค์ผู้ซึ่งถูกประหารเพราะพระนามของพระองค์ การถวายบูชาแห่งความสำนึก
ผิดนั้นเป็นภาพแทนของความเต็มใจที่จะประณินบัติพระคริสต์ท่ามกลางสภาวะการอันแสนสาหัส
ดังที่ปรากฏในกรณีของดาเนียล ชดรัค เมซาค และอาเบดเนโก ระหว่างการเป็นเชลยตลอดเจ็ดสิบปี;
และยังเป็นภาพแทนของการเสียสละของพวกกอลเดนเซียน พวกอูเกอโนต์ และคนอื่น ๆ ผู้ซึ่งถูกทรมาณ
ถูกจองจำ ถูกใส่ร้าย

และถูกประหารโดยอำนาจของสันตะปาปาตลอดช่วงประวัติศาสตร์หนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี
ตรามณีดวงที่สีดำเนินควบคู่ไปกับคริสตจักรแห่งธยาทรา

และเป็นภาพแทนของการชมเชงโดยบาบิโลนโบราณต่ออิสราเอลโบราณ
และการชมเชงโดยบาบิโลนสมัยใหม่ต่ออิสราเอลสมัยใหม่ ประวัติศาสตร์ของการเป็นเชลยทั้งสองครั้งนั้น
ต่างต้องอาศัยการละทิ้งความจริงเสียก่อน

ซึ่งกษัตริย์ทั้งหลายของอิสราเอลและจักรพรรดิคอนสแตนตินได้กระทำสำเร็จ
ทั้งสองต่างตระเตรียมทางไว้สำหรับช่วงเวลาหนึ่งซึ่งมีธยาทราเป็นภาพแทน

ชาร์ดิสไม่มีสิ่งใดที่สอดคล้องกับการอ้างว่าตนมีนามนั้นเลย เพราะคำประกาศอ้างนั้นเป็นคำเท็จ
การทรงสถิตของเซคินาห์ไม่เคยสำแดงในพระวิหารหลังที่สอง
การทรงสถิตของพระคริสต์ไม่เคยสำแดงในประวัติศาสตร์ของชาร์ดิส
การปฏิรูปจากยุคมืดโดยเนื้อแท้แล้วเป็นลำดับของการก้าวไปข้างหน้าหนึ่งก้าวและถอยหลังสองก้าว
งานซึ่งประวัติศาสตร์ของชาร์ดิสควรจะทำให้สำเร็จในการปฏิรูปโปรเตสแตนต์นั้นไม่เคยเสร็จสมบูรณ์เลย

พิลาเดลเพียงหมายถึงความรักฉันพี่น้อง และเป็นไปไม่ได้ที่จะรักพี่น้องของท่าน หากท่านมิได้รักพระเจ้าก่อน

ถ้าผู้ใดกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” แต่ยังไม่เกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็เป็นคนมุสา
เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนซึ่งตนได้เห็นแล้ว จะรักพระเจ้าซึ่งตนยังไม่เคยเห็นได้อย่างไร?
และพระบัญญัตินี้เราก็ตีรับจากพระองค์ คือว่า ผู้ที่รักพระเจ้า ก็ต้องรักพี่น้องของตนด้วย 1 ยอห์น 4:20,
21

ฟีลาเดลเฟียเป็นตัวแทนของคริสตจักรที่รักพระเจ้า และด้วยเหตุนี้จึงไม่มีการกล่าวโทษหรือการตักเตือนใด ๆ มุ่งตรงต่อฟีลาเดลเฟีย

จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟียดังนี้ว่า พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดและไม่มีผู้ใดปิดได้ และทรงปิดและไม่มีผู้ใดเปิดได้ ตรัสดังนี้ว่า เรารู้จักการงานของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูที่เปิดอยู่ไว้ตรงหน้าเจ้าแล้ว และไม่มีผู้ใดปิดได้ เพราะเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย และได้รักษาคำของเราไว้ และมีได้ปฏิเสณามของเรา ดูเถิด พวกที่มาจากธรรมศาลาของชาตาน ผู้ที่กล่าวว่าตนเป็นยิวและหาได้เป็นไม่ แต่กล่าวมุสา ดูเถิด เราจะกระทำให้เขามากราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขารู้ว่าเราได้รักเจ้า เพราะเจ้าได้รักษาถ้อยคำแห่งความทรหดอดทนของเรา เราก็จะรักษาเจ้าให้พ้นจากโมงยามแห่งการทดลอง ซึ่งจะมาถึงทั่วพิภพ เพื่อทดลองบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว จงยึดถือสิ่งที่เจ้ามีอยู่นั้นไว้ให้มั่น เพื่อมิให้ผู้ใดชิงมงกุฎของเจ้าไป ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะตั้งเขาไว้ให้เป็นเสาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และเขาจะไม่ออกไปจากที่นั้นอีกเลย และเราจะเขียนพระนามแห่งพระเจ้าของเราไว้บนเขา และนามของนครแห่งพระเจ้าของเรา คือเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะเขียนนามใหม่ของเราไว้บนเขาด้วย วิวรณ์ 3:7-12

ฟีลาเดลเฟียได้รับ "กุญแจของดาวิด" และในประวัติศาสตร์แบบฟีลาเดลเฟียของอิสราเอลโบราณ พวกเขาได้รับพระบุตรของดาวิด ซึ่งเป็นตัวแทน—ท่ามกลางความหมายอื่น ๆ—ของหลักการเชิงพยากรณ์แห่งอัลฟาและโอเมกา คือปฐมและอวสาน กุญแจนั้นเป็นตัวแทนของระเบียบวิธีแห่ง "ลัทธิประวัติศาสตร์" ในช่วงเวลาที่คริสตจักรฟีลาเดลเฟียเป็นตัวแทน ปลายยุคของอิสราเอลโบราณ พระผู้ทรงเป็นพระนิพนธ์แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เองทรงเป็นกุญแจนั้น ในช่วงเวลาที่คริสตจักรฟีลาเดลเฟียเป็นตัวแทน ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ วิลเลียม มิลเลอร์ได้รับกุญแจนั้น ในประวัติศาสตร์ทั้งสองนั้น พระคริสต์ทรงเกี่ยวข้องกับพวกยิวที่คิดว่าตนเป็นบุตรของอับราฮัม แต่หาได้เป็นไม่ มิลเลอร์เกี่ยวข้องกับพวกโปรเตสแตนต์ที่คิดว่าตนเป็นยิวฝ่ายวิญญาณ แต่หาได้เป็นไม่

ผู้ใดมีหู จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย วิวรณ์ 3:13

เลาดีเซียหมายถึงประชาชนที่ถูกพิพากษา และชาวเลาดีเซีย คือพวกยิวในยุคสมัยของพระคริสต์ ในที่สุดก็ถูกพิพากษาใน ค.ศ. 70 เมื่อกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย การพิพากษาถึงที่สุดของโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อจะเกิดขึ้นในวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ แต่พวกเขาได้ประสบความสำเร็จแล้วเมื่อพวกเขาปฏิเสธข้ออ้างของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในฤดูใบไม้ผลิของปี 1844 และจากนั้นก็ได้รับการประกาศโดยพระเจ้าว่าเป็นบุตรสาวทั้งหลายของบาบิโลน โปรเตสแตนต์ที่ล้มลงเหล่านั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของแอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเซียในยุคสุดท้ายของการพิพากษาใต้สวน

บัดนี้เราได้พิจารณาโดยสรุปแล้วถึงแนวทางหลายประการซึ่งคริสตจักรทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์สามารถถูกเข้าใจได้อย่างถูกต้องว่าเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ และภายหลังจึงถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างเป็นเชิงพยากรณ์ได้ แต่ทั้งนี้ คริสตจักรเหล่านั้นจะต้องถูกเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ภายในบริบทของกฎเกณฑ์เชิงพยากรณ์ "ซึ่งได้ประทานแก่เราโดยสิทธิอำนาจสูงสุด"

สารที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดคือสารที่ประทานแก่คริสตจักรทั้งเจ็ดซึ่งมีอยู่ในเวลาที่ยอห์นได้บันทึกสารเหล่านั้นไว้ สารที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดให้คำสั่งสอนและคำเตือนแก่คริสตจักรทั้งปวงตลอดประวัติศาสตร์ สารที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดให้คำสั่งสอนและคำเตือนแก่คริสเตียนแต่ละคนตลอดประวัติศาสตร์ คริสตจักรทั้งเจ็ดเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของศาสนาคริสต์ตั้งแต่สมัยของอัครทูตจนถึงอวสานของโลก คริส

ตัจกรทั้งเจ็ดเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของอิสราเอล โบราณตั้งแต่สมัยของโมเสสจนถึงการทำลายกรุงเยรูซาเลมใน ค.ศ. 70 คริสตัจกรทั้งเจ็ดอาจเป็นที่เข้าใจและประยุกต์ใช้ได้โดยการจำแนกความแตกต่างระหว่างคริสตัจกรสี่แห่งแรกกับสามแห่งหลัง

ในการประยุกต์เชิงพยากรณ์อันหลากหลายหกประการที่เรากำลังระบุนั้น การประยุกต์เดียวกันนี้ก็ถูกแสดงไว้ในตราทั้งเจ็ดด้วยเช่นกัน

เราจะกล่าวถึงความจริงเหล่านี้ในบทความถัดไป